

GRADSKO VIJEĆE
GRADA DRNIŠA

PREDSJEDNIK
Josip Barišić, v.r.

3

Na temelju članka 24. Zakona o prostornom uređenju ("Narodne novine", broj 30/94, 68/98 i 35/99), Programa mjera za unapređenje stanja u prostoru Grada Drniša, ("Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije", broj 6/97) i članka 25. Statuta Grada Drniša ("Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije", broj 18/97), Gradsko vijeće Grada Drniša, na 16. sjednici, od 15. prosinca 1999. godine, donosi

ODLUKU
o donošenju Prostornog plana uređenja Grada Drniša

Članak 1.

Donosi se Prostorni plan uređenja Grada Drniša u daljnjem tekstu Plan (PPUG).

Članak 2.

Prostorni plan uređenja Grada Drniša za područje jedinice lokalne samouprave Grada Drniša.

Članak 3.

Prostorni plan uređenja Grada Drniša sadržan je u elaboratu: "Prostorni plan uređenja Grada Drniša" izrađene po "Urbing" d.o.o. iz Zagreba, iz travnja 1999., koji se sastoji od:

A. TEKSTUALNI DIO:

0. UVOD

I. OCJENA STANJA I CILJEVI PROSTORNOG UREĐENJA

II. KONCEPCIJA PROSTORNOG UREĐENJA

III. PLANIRANI RAZVOJ I ORGANIZACIJA PROSTORA

IV. ODREDBE ZA PROVOĐENJE

V. KORIŠTENA DOKUMENTACIJA

B. GRAFIČKI DIO:

1. KORIŠTENJE I NAMJENA PROSTORA

MJ 1:25000

2. INFRASTRUKTURNI SUSTAVI

2A. SUSTAV PROMETA

MJ 1:25000

2B. ELEKTROENERGETIKA

MJ 1:25000

2C. VODOGOSPODARSKI SUSTAV

MJ 1:25000

2D. SUSTAV POŠTA I TELEKOMUNIKACIJA

MJ 1:25000

3. UVJETI KORIŠTENJA, UREĐENJA I ZAŠTITE PROSTORA

MJ 1:25000

GRANICE GRAĐEVINSKOG PODRUČJA NASELJA mj 1 : 5000

Granice građevinskih područja utvrđene su u postupku donošenja Izmjena i dopuna Prostornog plana (bivše) općine Drniš za područje Grada Drniša i sastavni su dio ovog plana. Granice građevinskih

područja utvrđene su na katastarskim kartama u mjerilu 1 : 5.000 na području Grada.

Članak 4.

Izgradnja građevina i uređaja, parcelacija i uređivanje zemljišta, te obavljanje drugih radnji iznad, ispod ili na površini zemlje na području Grada može se obavljati samo u skladu sa PPUG Drniš i važećim zakonskim odredbama, odnosno u skladu s postavkama koje iz toga proizlaze.

Proritet uređivanja prostora iz stava 1. ovog članka određuje se Programom mjera za unapređenje stanja u prostoru Grada.

Sa PPUG Drniš moraju biti usklađeni svi dokumenti prostornog uređenja niže razine kao i lokacijske i građevinske dozvole na području Grada.

Članak 5.

Prilikom izdavanja lokacijskih i građevinskih dozvola na području Grada, županijski ured nadležan za poslove prostornog uređenja obavezan je pribaviti mišljenje nadležne stručne službe Grada za sve zahvate u prostoru na njihovom području.

1. MJERILA ZA RAZGRANIČENJE PROSTORA PO NAMJENI I NAČINU KORIŠTENJA

Članak 6.

Građevinsko područje je onaj dio područja obuhvata PPUG Drniš koji je predviđen za izgradnju naselja, a sastoji se od izgrađenog dijela i dijela koji je u funkciji daljeg razvoja naselja.

Na građevinskom području, odnosno u njegovoj neposrednoj blizini ne mogu se graditi građevine koji bi svojim postojanjem ili uporabom, posredno ili neposredno, ugrožavale život i rad ljudi u naselju, odnosno vrijednosti postojećeg okoliša naselja.

Parcelacija zemljišta u svrhu osnivanja građevinskih parcela može se obavljati samo unutar građevinskog područja u skladu sa PPUG Drniš.

Sve poljoprivredno zemljište u građevinskom području naselja, a koje je PPUG Drniša određeno za drugu namjenu, mora se do prenamjene i dalje koristiti na dosadašnji način.

Članak 7.

PPUG Drniš određene su slijedeće namjene:

1. površine građevinskih područja
 - zone pretežito stambene izgradnje (urbanizirana područja, seoska naselja i disperzna izgradnja, vikend zone i turističko ugostiteljske zone)
 - zone gospodarskih djelatnosti (radni, proizvodni, servisni, uslužni sadržaji i sl.)
2. površine izvan građevinskih područja:
 - poljoprivredne površine i ostale poljoprivredne površine
 - šume
 - zaštićeni dijelovi prirodne i kulturne baštine
3. površine za prometnu i komunalnu infrastrukturu:
 - cestovne prometnice
 - željeznička pruga i postrojenja
 - koridori i magistralne infrastrukture (elektroopskrba, vodoopskrba, telekomunikacije i dr.)

Razmještaj i veličina površina navedenih u prethodnom stavku ovog članka prikazani su u kartografskom prikazu Plan namjene površina u mjerilu 1 : 25.000.

Razmještaj i veličina površina građevinskih područja detaljno su prikazani na kartografskim prikazima u mjerilu 1 : 5.000.

1.1 ZONE PRETEŽITO STAMBENE IZGRADNJE

Članak 8.

U zoni pretežito stambene izgradnje predviđena je izgradnja novih građevina, te obnova, rekonstrukcija i dogradnja postojećih građevina. U zonama pretežito stambene izgradnje sadržani su:

- prostori za stanovanje;
- prostori za rad bez štetnih utjecaja na okoliš;
- prostori za javne i prateće sadržaje;
- prostori za gradnju trgovačkih i uslužnih sadržaja;
- prostori za gradnju turističkih i ugostiteljskih sadržaja;
- prostori za gradnju vjerskih objekata;
- infrastrukturne i komunalne građevine i uređaji bez štetnih utjecaja na okoliš;
- manje zelene površine, športsko-rekreacijske površine i dječja igrališta.

Članak 9.

U zonama pretežito stambene izgradnje omogućena je izgradnja javnih i pratećih sadržaja na temelju slijedećih orijentacijskih normativa:

- za primarnu zdravstvenu zaštitu	0,10 m ² po stanovniku
- za djelatnost društvenih i kulturnih organizacija	0,20 m ² po stanovniku
- za javne djelatnosti (pošte, banke i sl.)	0,10 m ² po stanovniku
- za trgovine dnevne opskrbe	0,20 m ² po stanovniku
- za uslužne zanate	0,10 m ² po stanovniku
- za ugostiteljstvo	0,20 m ² po stanovniku

Navedeni normativi određuju minimalne potrebe kvalitetnog opremanja naselja pratećim sadržajima, no ukoliko postoji interesa pojedinih investitora za izgradnjom, površina pratećih sadržaja može premašiti navedene normative.

Lokacijska dozvola za izgradnju javnih i pratećih sadržaja utvrdit će se na temelju idejnog urbanističkog arhitektonskog rješenja uz dobivene suglasnosti i pozitivna mišljenja nadležnih službi (vodoprivredna, sanitarna, prometna i druge suglasnosti).

Članak 10.

Ako se dječji vrtić, jaslice ili osnovna škola grade sjeverno od postojeće građevine, njihova udaljenost od te građevine mora iznositi najmanje tri njegove visine, odnosno ako se ispred navedenih javnih sadržaja gradi nova građevina, njena udaljenost prema jugu od navedenih javnih sadržaja ne može biti manja od tri visine.

Članak 11.

Na jednoj građevinskoj parceli u zoni pretežito stambene izgradnje mogu se graditi stambene, poslovne, stambeno - poslovne, gospodarske i pomoćne građevine koje čine stambenu i gospodarsku cjelinu.

Za obavljanje djelatnosti iz prethodnog stava mogu se koristiti i prostorije ili građevine koje ranije nisu bile namijenjene za tu djelatnost u cijelom ili dijelu stambenog, pomoćnog, gospodarskog ili stambenog prostora.

Stambene, poslovne i stambeno-poslovne građevine se u pravilu postavljaju prema ulici, a pomoćne, gospodarske i dvorišne poslovne građevine po dubini parcele iza tih građevina.

Iznimno se može dozvoliti i drugačiji smještaj građevina na parceli, ukoliko konfiguracija terena i oblik parcele, te tradicijska organizacija parcele ne dozvoljavaju način izgradnje određen u prethodnom stavku ovog članka.

Članak 12.

Poslovnim građevinama smatraju se:

za tihe i čiste djelatnosti:

- različite kancelarije, uredi, biroi i druge slične djelatnosti, trgovački i ugostiteljski sadržaji, krojačke, frizerske, postolarske, fotografske i slične uslužne radnje i slično;

za bučne i potencijalno opasne djelatnosti:

- pogoni male privrede, automehaničarske i proizvodne radionice, limarije, lakirnice, bravarije, kovačnice, stolarije i slični.

Tihe i čiste djelatnosti mogu se obavljati i u sklopu stambene građevine, ukoliko za to postoje tehnički uvjeti.

Bučne i potencijalno opasne djelatnosti u pravilu se lociraju na propisanoj udaljenosti od stambenih zgrada tako da budu zadovoljeni kriteriji iz Zakona o zaštiti od buke.

Članak 13.

Lokacijska dozvola za izgradnju poslovnih građevina iz stavka 2. prethodnog članka utvrdit će se na temelju idejnog urbanističkog arhitektonskog rješenja uz dobivene suglasnosti i pozitivna mišljenja nadležnih službi (vodoprivredna, sanitarna, prometna i druge suglasnosti).

U slučaju kada se utvrđuju prostorni elementi za novu izgradnju ili rekonstrukciju poslovnih građevina bez izrađenog i donešenog detaljnog plana uređenja, na području na kojem nije definirana prometna mreža i ostala komunalna infrastruktura, u sklopu idejnog urbanističkog arhitektonskog rješenja iz stavka 1. ovog članka potrebno je izraditi urbanističko rješenje s određenim pristupnim putevima i utvrđenim odnosom prema susjednim parcelama.

Članak 14.

Gospodarskim građevinama smatraju se:

- bez izvora zagađenja: šupe, kolnice, sjenici, ljetne kuhinje, spremišta poljopr. strojeva i proizvoda i sl.

- s potencijalnim izvorima zagađenja: staje, svinjci, kokošinjci, kunićnjaci i sl.

Članak 15.

Gospodarske građevine s izvorima zagađenja mogu se graditi u građevinskom području za uobičajeni uzgoj i tov stoke i peradi, kojim se smatra broj od:

- odraslih goveda	do 10 komada
- tovnih teladi i junadi	do 10 komada
- konja	do 5 komada
- odraslih svinja, krmača i nazimnica	do 5 komada
- tov svinja	do 10 komada
- peradi	do 200 komada
- sitnih glodavaca	do 75 komada

Izgradnja građevina omogućena je za istovremeni uzgoj najviše tri različite vrste uzgoja. Za samo jednu od vrsta uzgoja određenih u stavki 1. dozvoljeni broj komada se udvostručuje.

Izgradnja građevina iz stavke 1. ovog članka nije dozvoljena unutar građevinskog područja unutar središnje zone naselja Drniš, te u područjima posebnog režima zaštite.

Izuzetno, može se dozvoliti samo jedna od vrsta uzgoja određenih u stavki 1. ovog članka, i to pod uvjetom:

- da je parcela udaljena najmanje 200 m od središnjih i javnih sadržaja i od područja naselja općinskog središta

- kada to nije u suprotnosti s drugim odredbama PPUG i drugim propisima

- da površina takve građevine ne prelazi ukupnu površinu za najveći broj stoke i peradi u prethodnom stavku

- da parcela na kojoj se podiže takva građevina svojom veličinom i oblikom zadovoljava minimalne propisane udaljenosti građevine od susjedne međe i susjedne stambene zgrade.

Članak 16.

Pomoćnim građevinama smatraju se garaže, drvarnice, spremišta, nadstrešnice i sl.

Članak 17.

Poslovni prostori s bučnim i potencijalno opasnim djelatnostima i gospodarske građevine sa potencijalnim izvorima zagađenja mogu se na području obuhvata PPUG graditi samo iznimno, ukoliko tehnološko rješenje, veličina parcele i njen položaj u naselju to omogućavaju. Da bi se u tom slučaju mogla utvrditi lokacijska dozvola, investitor je dužan svom zahtjevu priložiti idejno urbanističko arhitektonsko rješenje za izdavanje lokacijske.

Lokacijska dozvola za izgradnju utvrdit će se na temelju navedenog elaborata, te uz dobivene suglasnosti i pozitivna mišljenja nadležnih službi (vodoprivredna, sanitarna, veterinarska, prometna i druge suglasnosti).

Članak 18.

PPUG Drniš u sklopu zone pretežito stambene izgradnje predviđeno je uređenje parkovnih i zaštitnih zelenih površina u svrhu uređenja prostora i zaštite okoliša.

U sklopu površina iz stava 1. ovog članka omogućeno je uređenje i izgradnja:

- kolnih i pješačkih puteva;
- biciklističkih staza;
- športsko-rekreacijskih površina i igrališta;
- manjih objekata prateće namjene (ugostiteljskih, trgovačkih, uslužnih i sl.).

Površina građevine iz alineje 4. prethodnog stava ovog članka ne smije prelaziti 10% zelene površine, te oblikovanjem, a naročito visinom, trebaju biti u skladu s uređenjem prostora u kome se grade.

Iznimno od stava 2. ovog članka u zoni pejzažnog i zaštitnog zelenila mogu se zadržati stare stambene i gospodarske građevine u svojoj izvornoj funkciji.

1.2. ZONE GOSPODARSKIH DJELATNOSTI

Članak 19.

Pod gospodarskim djelatnostima podrazumijevaju se poslovne građevine i proizvodni pogoni čiste industrije, servisne i zanatske djelatnosti, skladišta i servisi, te ostale djelatnosti koje svojim postojanjem i radom ne otežavaju i ugrožavaju ostale funkcije i okoliš u naselju.

U sklopu zona gospodarskih djelatnosti izgradnja treba biti tako koncipirana da:

- maksimalni koeficijent izgrađenosti građevinske parcele iznosi do 50%;
- najmanje 20% od ukupne površine parcele mora biti ozelenjeno.

Građevinske parcele u zoni gospodarskih djelatnosti na kojima se obavlja djelatnosti koja ima negativan utjecaj na okoliš moraju biti udaljene najmanje 50 m od građevinskih parcela stambenih i javnih građevina u zonama mješovite izgradnje, te odijeljene zelenim pojasom ili javno prometnom površinom, zaštitnim infrastrukturnim koridorom i sl.

Članak 20.

Izgradnja u zonama gospodarskih djelatnosti izvodi se u pravilu na temelju idejnog urbanističko arhitektonskog rješenja za izdavanje lokacijske dozvole, uz dobivene suglasnosti i pozitivna mišljenja nadležnih službi (vodoprivredna, sanitarna, prometna i druge suglasnosti). Za zone veće od 10 ha izgradnja se izvodi na temelju detaljnog plana i uređenja prostora.

U slučaju kada se u zoni gospodarskih djelatnosti utvrđuju prostorni elementi za novu izgradnju ili rekonstrukciju bez izrađenog i

donešenog urbanističkog odnosno detaljnog plana uređenja temeljem idejnog rješenja za izdavanje lokacijske dozvole iz stavke 1. ovog članka potrebno je izraditi urbanističko rješenje, s određenim pristupnim putevima i utvrđenim odnosom prema susjednim parcelama.

U slučaju kada se utvrđuju prostorni elementi za novu izgradnju proizvodnih građevina ili izmjenu postojećeg tehnološkog procesa u postojećim građevinama, a gdje se tijekom tehnološkog procesa upotrebljavaju ili razvijaju agresivni i štetni plinovi ili tekućine ili postoji opasnost od eksplozije, za navedene zahvate će biti potrebno izraditi procjenu utjecaja na okliš kao sastavni dio dokumentacije za izdavanje lokacijske dozvole.

2. UVJETI ZA GRADNJU I UREĐENJE PROSTORA U GRAĐEVINSKIM PODRUČJIMA NASELJA

2.1. GRAĐEVINSKE PARCELE

Članak 21.

Građevinska parcela nalazi se u građevinskom području naselja i mora imati površinu i oblik koji omogućava njeno racionalno korištenje i izgradnju u skladu s odredbama ovog plana, relevantnim planom uređenja prostora, odnosno utvrđenom lokacijskom dozvolom.

Kod izdavanja lokacijske dozvole građevinska parcela može se iznimno formirati tako da se parceli, što površinom većom od polovine ulazi u građevinsko područje, može priključiti njen preostali dio ili dio potreban za formiranje građevinske parcele, s time da građevinska parcela može imati najviše 50 m dužine.

Članak 22.

Građevinska parcela mora imati neposredan pristup na javnu prometnu površinu širine min 3 m.

U slučaju prilaza na državnu, županijsku ili lokalnu cestu u postupku izdavanja lokacijske dozvole potrebno je ishoditi posebne uvjete priključenja od strane organizacije koja tim cestama upravlja.

U slučaju kada se građevinska parcela nalazi uz spoj ulica različitog značaja, prilaz s te parcele

na javnu prometnu površinu obavezno se ostvaruje preko ulice nižeg značaja.

U slučaju kada se prilaz katastarske čestice na javnu prometnu površinu ostvaruje preko privatnog puta, lokacijskom dozvolom se mora odrediti da je taj put sastavni dio jedinstvene građevinske parcele.

Služnost za prilaz na građevinsku parcelu može se utvrđivati samo izuzetno, i to do osnivanja javne prometne površine.

Članak 23.

Na državnu odnosno županijsku cestu nije dozvoljen direktan pristup građevinskih parcela neizgrađeog dijela građevinskog područja.

Za neizgrađeni dio građevinskog područja, grupu parcela ili veću građevinsku parcelu, iz stavka 1. ovog članka potrebno je izraditi idejno rješenje za izdavanje lokacijske dozvole kojim će se jedinstveno riješiti organizacija parcela i pristup na državnu odnosno županijsku prometnicu.

Članak 24.

Minimalne veličine građevinskih parcela obiteljskih stambenih zgrada određuju se za:

način izgradnje	minimalna širina parcele	minimalna dubina parcele	minimalna površina parcele	btto izgrađenost parcele
a) za izgradnju građevine na slobodnostojeći način				
- prizemni	12 m	22 m	264	30 %
- jednokatni	16 m	25 m	400	30 %
b) za izgradnju građevine na poluotvoreni način				
- prizemni	10 m	20 m	200	40 %
- jednokatni	12 m	25 m	300	40 %
c) za izgradnju građevina u nizu				
- prizemni	5 m	25 m	125	50 %
- jednokatni	6 m	25 m	150	50 %

Iznimno od stava 1. ovog članka kod zamjene postojeće građevine novom, odnosno u slučaju interpolacije u već izgrađenim dijelovima naselja, nova se građevina može graditi i na postojećoj građevinskoj parceli manje veličine od propisane, ali pod uvjetom da je veličina te građevine i njena lokacija u skladu sa svim odrednicama koje se odnose na bruto izgrađenost, te minimalne udaljenosti od javne prometne površine, susjedne međe i drugih građevina.

Prostornim planom uređenja mogu se propisati i drugačiji urbanističko-tehnički uvjeti u pogledu interpolacija i rekonstrukcija.

Izuzetno od stavke 1 i 2 ovog članka, za parcele na kojima će se uz stambenu građevinu izgraditi i gospodarske građevine za potrebe poljoprivredne proizvodnje, osim tovilišta, širina parcele ne može biti manja od 30 m, a dubina od 40 m.

Članak 25.

Maksimalna površina građevinske parcele obiteljskih stambenih zgrada unutar građevinskog područja iznosi:

a) za izgradnju građevine na slobodnostojeći način	1.200 m ²
b) za izgradnju građevine na poluotvoreni način	1.000 m ²
c) za izgradnju građevina u nizu	800 m ²

Iznimno od prethodnog stavka, maksimalna površina građevinske parcele obiteljskih stambenih zgrada unutar građevinskog područja grada Drniša iznosi:

a) za izgradnju građevine na slobodnostojeći način	360 m ²
b) za izgradnju građevine na poluotvoreni način	350 m ²
c) za izgradnju građevina u nizu	300 m ²

Članak 26.

Veličina građevinskih parcela i brutto izgrađenost parcele za izgradnju objekata povremenog stanovanja ("vikendice") određuju se na isti način kao i za ostale stambene građevine, s time da te zgrade ne mogu biti manje od jednosobnog stana površine 40 m², sa sanitarnim čvorom.

Članak 27.

Površina građevinske parcele višestambenih građevina utvrđuje se shodno potrebama te građevine i u pravilu obuhvaća zemljište ispod građevine i zemljište potrebno za redovitu upotrebu građevine.

Površina građevinske parcele iz prethodnog stavka određuje se za svaku pojedinačnu građevinu, a temeljem utvrđene lokacijske dozvole.

Članak 28.

Površina građevinske parcele poslovnih i stambeno-poslovnih građevina utvrđuje se shodno potrebama te građevine i u pravilu obuhvaća zemljište ispod građevine i zemljište potrebno za redovitu upotrebu građevine.

Površina građevinske parcele iz prethodnog stavka određuje se za svaku pojedinačnu građevinu, a temeljem utvrđene lokacijske dozvole.

Članak 29.

U postupku mogućeg objedinjavanja parcela objedinjava se i površina za gradnju građevine, tako da se zadržavaju samo propisane udaljenosti prema susjednim parcelama. Dužina pojedinog pročelja na objedinjenoj parceli ne smije biti veća od 50,00 m.

2.2. SMJEŠTAJ GRAĐEVINE NA PARCELI

2.2.1. UDALJENOST GRAĐEVINA OD RUBA PARCELE:

Članak 30.

Građevine koje se izgrađuju na slobodnostojeći način ne mogu se graditi na udaljenosti manjoj od 3 m od susjedne međe, ako na tu stranu imaju orijentirane otvore.

Samo iznimno udaljenost građevine od susjedne međe može biti i manja, ali ne manja od 1,0 m, i to u slučaju da smještaj postojeće građevine na susjednoj parceli omogućava postizanje propisanog razmaka između građevina od 6,0 m.

Na dijelu građevine koja je izgrađena na udaljenosti manjoj od 3 m od susjedne međe, na mogu se projektirati niti izvoditi otvori.

Otvorima se u smislu 1. i 3. ovog članka ne smatraju fiksna ustakljenja neprozirnim staklom maksimalne veličine 60x60 cm, dijelovi zida od staklene opeke, ventilacijski otvori maksimalnog promjera, odnosno stranice 15 cm, a kroz koje se ventilacija odvija prirodnim putem i kroz koji nije moguće ostvariti vizuelni kontakt.

Članak 31.

Građevine koje se izgrađuju na poluotvoreni način (dvojne građevine) jednom svojom stranom se prislanjaju na granice susjedne građevinske parcele, odnosno uz susjednu građevinu.

Udaljenost ostalih dijelova građevine (balkoni, terase i otvorena stubišta) od granica parcele ne

može biti manja od 3,0 m. Zid između dvije građevine mora se izvesti kao protupožarni.

Kod izdavanja lokacijske dozvole za zgrade koje se izgrađuju na poluotvoreni način mora se u istom postupku utvrditi i lokacijska dozvola za susjednu parcelu ili građevinu uz čiju se među zgrada izgrađuje.

Članak 32.

Građevine koje se izgrađuju u nizu dvjema svojim stranama se prislanjaju na granice susjednih građevinskih parcela i uz susjedne građevine.

Kod izdavanja lokacijske dozvole za zgradu u nizu mora se u istom postupku utvrditi lokacijska dozvola za susjedne parcele ili građevine uz čiju među se zgrada u nizu izgrađuje.

Članak 33.

Udaljenost gnojišta i gospodarskih objekata u kojima se sprema sijeno i slama ili su izrađeni od drveta mora iznositi od susjedne međe najmanje 5 m.

Izuzetno, udaljenost gnojišta od susjedne međe može biti i manja, ali ne manje od 1 m, pod uvjetom da se na toj dubini susjedne građevinske parcele određuju uvjeti ili već postoji gnojište, odnosno građevina s izvorima zagađenja.

Udaljenost pčelinjaka od susjedne međe ne može biti manja od 5 m, ako su letišta okrenuta prema međi, a 3 m ako su okrenuta u suprotnom pravcu.

Članak 34.

Kao dvojne ili u nizu mogu se na zajedničkom dvorišnom pravcu graditi i gospodarske građevine pod uvjetom da su izgrađene od vatrootpornog materijala i da su izvedeni vatrootporni zidovi.

Članak 35.

Uz stambene građevine, na parceli se mogu graditi pomoćne građevine s prostorima za rad, za garaže, za spremište ogrjeva i druge svrhe što služe redovnoj upotrebi stambene građevine, i to:

- prislonjeni uz stambene građevine na isoj građevinskoj parceli na poluugrađeni način,
- odvojeno od stambene građevine na istoj

građevinskoj parceli,

- na međi, uz uvjet da je zid prema susjednoj parceli izveden od vatrootpornog materijala.

Površina pomoćne građevine uračunava se u površinu izgrađenosti parcele.

2.2.2. UDALJENOST GRAĐEVINA OD REGULACIJSKE LINIJE:

Članak 36.

Najmanja udaljenost građevine od regulacijske linije određuje se:

- za stambene građevine	0 - 5 m
- za garaže	0 - 10 m
- za pomoćne građevine na parceli	10 m
- za gospodarske građevine s potencijalnim izvorom zagađenja	20 m
- za pčelinjake	15 m

Iznimno od stava 1. ovoga članka građevine uz međumjesnu cestu ne smiju se locirati na udaljenosti manjoj od 1,8 visine građevine od ruba kolnika te ceste, gdje se visinom smatra visina sljemena ako je zabatni zid paralelan s cestom, odnosno visina vijenca u ostalim slučajevima.

Članak 37.

Ako građevinska parcela graniči s vodotokom, udaljenost regulacijske linija parcele od granice vodnog dobra ne može biti manja od 20 m.

Građevinska parcela ne može se osnivati na način koji bi onemogućavao uređenje korita i oblikovanje inudacije potrebne za maksimalni pčrotok vode ili pristup vodotoku.

2.2.3. MEĐUSOBNA UDALJENOST IZMEĐU GRAĐEVINA

Članak 38.

Međusobni razmak građevina mora biti veći od visine više građevine, odnosno ne manji od 6,0 m.

Visina građevine iz stavke 1. ovog članka mjeri se na zabatnoj strani od sljemena do završne kote uređenog terena, a na ostalim stranama od visine vijenca do završne kote uređenog terena.

Članak 39.

Međusobni razmak građevina može biti i manji od propisanoga prethodnim člankom, pod uvjetom da je tehničkom dokumentacijom dokazano:

- da konstrukcija građevine ima povećani stupanj otpornosti od rušenja od elementarnih nepogoda;
- da u slučaju potresa ili ratnih razaranja rušenje građevine neće u većem opsegu ugroziti živote ljudi, niti izazvati oštećenje na drugim građevinama.

Članak 40.

Udaljenost pomoćne građevine od stambene zgrade na istoj građevinskoj parceli ne može biti manja od 4,0 m kada se gradi kao posebna dvorišna građevina.

Članak 41.

Pomoćne građevine bez izvora zagađenja mogu se izgraditi jednim svojim dijelom i na granici sa susjednom parcelom, uz uvjet:

- da se prema susjednoj parceli izgradi vatrootporni zid,
- da se u zidu prema susjedu ne grade otvori,
- da se odvod krovne vode i snijega s pomoćne građevine riješi na pripadajuću parcelu.

Članak 42.

Udaljenost gospodarskih građevina s potencijalnim izvorom zagađenja od stambenih i poslovnih građevina ne može biti manja od 12,0 m, a u postojećim dvorištima gdje se to ne može postići dopušta se minimalna udaljenost od 8,0 m.

Udaljenost gnojišta, gnojišnih i zahodskih jama od stambenih i manjih poslovnih građevina ne može biti manja od 15,0 m, a od građevina za snabdijevanje vodom (bunari, izvori, cisterne i sl.) i ulične ograde ne manja od 20,0 m.

Udaljenost pčelinjaka od stambenih, poslovnih i gospodarskih građevina u kojima boravi stoka ne može biti manja od 10,0 m.

Članak 43.

Udaljenost bučnih poslovnih prostora i građevina od stambenih zgrada ne može biti manja od 40,0 m, a od stana vlasnika ne manja

od 20,0 m.

2.3. VISINA I OBLIKOVANJE GRAĐEVINA

Članak 44.

Za izgradnju na području Grada dozvoljava se izgradnja stambenih zgrada maksimalne visine prizemlje + 1 kat i potkrovlje.

Iznimno od stava 1. ovog članka, maksimalna visina zgrada unutar središnje zone grada Drniša iznosi prizemlje + 2 kata i potkrovlje.

Iznimno od stavke 1. i 2. ovog članka, omogućuje se i gradnja objekata viših od propisanih, ali samo kada je to nužno zbog djelatnosti koja se u njima obavljaju i to isključujući prostor zaštićenih povijesnih jezgri naselja, te kontaktna područja spomenika kulturne i prirodne baštine.

Članak 45.

Visina poslovne, gospodarske ili pomoćne građevine ne smije biti viša od visine stambene građevine s kojom se nalazi na istoj parceli i čini funkcionalnu cjelinu.

Članak 46.

Potkrovljem se smatra dio građevine ispod krovne konstrukcije, a iznad vijenca posljednje etaže građevine. Krovna konstrukcija može biti ravna ili kosa.

Najveći gabarit potkrovlja građevine određen je najvećom visinom nadozida od 90 cm za jednokatne, odnosno 110 cm za prizemne zgrade, mjerenom u ravnini pročelja građevine i nagibom krova od 35 stupnjeva, mjereno u visini nadozida.

Prozori potkrovlja, mogu biti izvedeni u kosini krova ili na zabatnom zidu ili kao vertikalni otvori u kosini krova sa svojom krovnom konstrukcijom.

Potkrovlje ili mansarda uređeni za stanovanje i poslovnu namjenu kojima je visina nadozida veća od 110 cm za jednokatne, odnosno 150 cm za prizemne zgrade, smatraju se etažom.

Članak 47.

Postojeći tavanski prostori mogu se prenamjeniti u stambene ili druge i u slučajevima kada ukupna izgrađena površina prelazi

maksimalnu bruto razvijenu površinu građevine, ukoliko se prenamjena može izvršiti u postojećim gabaritima.

Izvedena ravna krovništa koja zbog loše izvedbe na odgovaraju svrsi, mogu se preurediti u kosa. Rekonstrukcija će se izvršiti u skladu s lokacijskom dozvolom i regulacijskim uvjetima (visina nadozida, nagib krova, sljeme) propisanim u prethodnom članku.

Rekonstrukcijom dobiveni tavanski prostori iz prethodnog stavka ovog članka mogu se privoditi stambenoj ili poslovnoj namjeni.

Članak 48.

Ispod građevine po potrebi može se graditi podrum. Podrumom se smatra dio građevine, koji je najmanje jednom polovicom volumena ukopan u uređeni teren.

Članak 49.

Horizontalni i vertikalni gabariti građevina, oblikovanje pročelja i krovništa, te upotrijebljeni građevinski materijali moraju biti usklađeni s okolnim građevinama, krajolikom i tradicionalnim načinom izgradnje.

Građevine koje se izgrađuju na poluotvoreni način ili u nizu moraju s građevinom na koji su prislonjeni činiti arhitektonsku cjelinu.

2.4. OGRADE I PARTERNO UREĐENJE.

Članak 50.

Ulična ograda podiže se iza regulacijske linije u odnosu na javnu prometnu površinu. Kada se javna cesta koja prolazi kroz građevinsko područje uređuje kao ulica, udaljenost vanjskog ruba ulične ograde od osi ceste mora iznositi najmanje:

- kod državne ceste 10 metara
- kod županijske ceste 8 metara
- kod lokalne i nerazvrstane ceste 5 metara.

Udaljenost vanjskog ruba ulične ograde od osi ostalih ulica ne može biti manja od 3,5 m.

Članak 51.

Ograda se može podizati prema ulici i na međi prema susjednim parcelama.

Najveća visina ograde može biti 1,50 m.

Iznimno, ograde mogu biti i više od 1,50 m, kada je to nužno radi zaštite građevine ili načina

njegova korištenja.

Kameno ili betonsko podnožje ulične ograde ne može biti više od 70 cm.

Dio ulične ograde iznad punog podnožja mora biti prozračno, izvedeno od drveta, pocinčane žice ili drugog materijala sličnih karakteristika ili izvedeno kao zeleni nasad (živica).

Visina ograda između građevinskih parcela ne može biti veća od 2,0 m, mjerena od kote konačno zaravnatog terena.

Članak 52.

Dio seoske građevinske parcele organiziran kao gospodarsko dvorište na kojem slobodno borave domaće životinje mora se ograditi ogradom koja onemogućava izlaz stoke i peradi.

Kada se građevinska parcela formira na taj način da ima izravni pristup sa sporedne ulice, a svojom stražnjom ili bočnom stranom graniči sa zaštitnim pojasom državne ili županijske ceste odnosno željezničke pruge, građevinska se parcela mora ograditi uz te međe na način koji onemogućava izlaz ljudi i domaćih životinja.

Troškove izrade ograde iz stavke 1. i 2. ovog članka snosi vlasnik, odnosno korisnik građevinske parcele.

Susjedski dio ograde iz stavka 1. ovog članka izgrađuje vlasnik, odnosno korisnik građevinske parcele u cijelosti, ako takva ograda nije izgrađena ranije, odnosno ako se ne gradi istovremeno sa susjedom.

Ograda iz stavka 1. ovog članka mora se tako postaviti da leži na zemljištu vlasnika zgrade, a da je glatka strana okrenuta ulici, odnosno prema susjedu.

Članak 53.

Zabranjuje se postavljanje žičanih, zidanih, kamenih, živih i drugih ograde i potpornih zidova kojima bi se spriječavao slobodan prolaz uz vodotoke, te koji bi smanjili prapustnu moć vodotoka ili na drugi način ugrozili vodotok i područje uz vodotok.

Članak 54.

Teren oko građevine, potporne zidove, terase i sl. treba izvesti na način da se ne narušava izgled naselja, te da se ne promijeni prirodno otjecanje vode na štetu susjednog zemljišta, odnosno susjednih građevina.

Najveća visina potpornog zida ne može biti veća od 2,0 m. U slučaju da je potrebno izgraditi potporni zid veće visine, tada je isti potrebno izvesti u terasama, s horizontalnom udaljenošću zidova od min 1,5 m, a teren svake terase ozeleniti.

Članak 55.

Prilazne stepenice, terase u razini terena ili do max 60 cm iznad razine terena, potporni zidovi i sl. mogu se graditi i izvan površine za razvoj tlocrta građevine, ali na način da se na jednoj strani građevinske parcele osigura nesmetan prilaz na stražnji dio građevinske parcele minimalne širine 3,0 m.

2.5. KOMUNALNO OPREMANJE GRAĐEVINA:

Članak 56.

Stambene građevine u higijenskom i tehničkom smislu moraju zadovoljiti važeće standarde vezano na površinu, vrste i veličine prostorija, a naročito uvjete u pogledu sanitarnog čvora.

Građevine povremenog stanovanja ("vikendice") koje se grade unutar granica građevinskog područja moraju također zadovoljavati uvjete iz stavke 1. ovog članka i ne mogu biti manji od 40,0 m² površine tlocrta prizemlja, s obveznim sanitarnim čvorom.

Članak 57.

Ako na dijelu građevinskog područja postoji vodovodna mreža i ako za to postoje tehnički uvjeti, stambena zgrada se obvezatno mora priključiti na vodovod, a u drugim slučajevima opskrba pitkom vodom se rješava na higijenski način prema mjesnim prilikama.

Otpadne vode iz domaćinstava moraju se upuštati u kanalizacijski sistem ili u septičke jame.

Priključivanje građevina na električnu mrežu obavlja se na način propisan od nadležne elektroprivredne organizacije.

3. UVJETI ZA GRADNJU I UREĐENJE PROSTORA IZVAN GRAĐEVINSKIH PODRUČJA NASELJA

Članak 58.

Građevine, što se u skladu s člankom 42. Zakona o prostornom uređenju mogu ili moraju graditi izvan građevinskog područja, moraju se projektirati, graditi i koristiti na način da ne ometaju poljoprivrednu i šumsku proizvodnju, korištenje drugih objekata, te da ne ugrožavaju vrijednosti čovjekovog okoliša i krajolika.

Izvan građevinskog područja, na području Grada može se odobravati izgradnja građevina koje po svojoj namjeni zahtijevaju izgradnju izvan građevinskog područja, kao što su:

- infrastrukturne građevine (prometne, energetske, komunalne itd.)
- športske, rekreacione i zdravstvene građevine
- vojne i druge građevine od interesa za obranu zemlje i zaštitu od elementarnih nepogoda
- građevine za istraživanje i iskorištavanje mineralnih sirovina
- stambene i gospodarske građevine u funkciji obavljanja poljoprivrednih djelatnosti:
 - * stambeno - gospodarski sklopovi (farme)
 - stambene građevine za potrebe stanovanja vlasnika i uposlenih djelatnika,
 - gospodarske građevine za potrebe biljne i stočarske proizvodnje,
 - poslovno turističke građevine za potrebe seoskog turizma,
 - industrijske građevine za potrebe prerade i pakiranja poljoprivrednih proizvoda koji su u cijelosti ili pretežno proizvedeni na farmi.
 - * građevine za uzgoj životinja (tovilišta)
 - * klijeti u vinogradima i spremišta voća u voćnjacima
 - * ostave za alat, oruđe, kultivatore i sl.
 - * spremišta drva u šumama
 - * platenici
 - * pilane

Pod građevinama u smislu stava 2. alineje 5. ovog članka ne smatraju se građevine povremenog stanovanja ("vikendice").

Iznimno, izvan građevinskog područja može se odobravati adaptacija, sanacija i rekonstrukcija postojećih stambenih i gospodarskih građevina koje su izgrađene na temelju građevinske dozvole, posebnog rješenja ili prije 15. ož. 1968., a PPUG tretiraju se kao postojeća izgradnja izvan građevinskog područja.

3.1. ŠPORTSKE, REKREACIONE I ZDRAVSTVENE GRAĐEVINE

Članak 59.

Izgradnja športskih, rekreacionih i zdravstvenih građevina, koje se u skladu s PPUG Drniš mogu graditi izvan građevinskog područja, može se vršiti samo na temelju urbanističkog plana uređenja za zone veće od 50 ha, odnosno detaljnog plana uređenja za zone veće od 10 ha ili idejnog urbanističkog arhitektonskog rješenja za izdavanje lokacijske dozvole.

Dokumentima prostornog uređenja iz stavka 1. ovog članka treba odrediti osnovne programske parametre, detaljni plan namjene prostora, prometnu mrežu, te način opskrbe komunalnom infrastrukturom.

Građevine iz stavka 1. ovog članka ne smiju se graditi na oranicama, voćnjacima i vinogradima 1. i 2. bonitetne klase.

3.2. GRAĐEVINE ZA ISTRAŽIVANJE I ISKORIŠTAVANJE MINERALNIH SIROVINA

Članak 60.

Građevine za istraživanje i iskorištavanje mineralnih sirovina mogu se locirati izvan građevinskog područja na način sukladan odredbama Zakona o rudarstvu.

Rudarska organizacija je dužna uz zahtjev priložiti između ostalog i koordinate istražnog prostora kao i dubinu bušenja.

Članak 61.

Uz zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole za eksploataciju mineralnih sirovina rudarska organizacija je dužna dostaviti programsko idejno rješenje koje će biti usuglašeno s važećim dokumentima prostornog uređenja i stanjem na terenu, a sadržavat će naročito:

- položaj, oblik i veličinu eksploatacijskog područja,
- površinu unutar koje se mogu razviti tlocrt objekta, postrojenja i uređaja na parceli,
- mjesto i način priključivanja parcele na komunalne građevine i javni put,
- namjenu građevina na parceli,
- maksimalnu ili obveznu visinu građevine

(ako se gradi) i broj etaža,

- vrstu krova na građevini (ako se gradi),
- prijedlog za izgradnju ograda,
- mjere zaštite okoline i oblikovanje okoliša,
- mjere sanacije područja nakon isteka korištenja.

Članak 62.

Prije izgradnje ili rekonstrukcije objekata koji služe za eksploataciju i preradu mineralnih sirovina potrebno je izraditi Studiju o utecaju na okolinu.

Studija se obvezno izrađuje kod izgradnje ili rekonstrukcije jedne ili više građevina, odnosno za industrijsku zonu ili eksploatacijsko polje na kojima neposredno predstoji izgradnja jedne ili više građevina za eksploataciju i preradu mineralnih sirovina.

Članak 63.

Nakon završene eksploatacije mineralnih sirovina ili trajnog obustavljanja radova rudarska organizacija je dužna izvršiti sanacijske radove i privesti zemljište planiranoj namjeni.

3.3. GRAĐEVINE U FUNKCIJI OBAVLJANJA POLJOPRIVREDNE DJELATNOSTI

3.3.1. STAMBENO - GOSPODARSKI SKLOPOVI (FARME):

Članak 64.

Farmom se smatra funkcionalno povezana grupa zgrada s pripadajućim poljoprivrednim zemljištem, koja se u pravilu izgrađuje izvan građevinskog područja.

Farme se mogu graditi na poljoprivrednoj parceli s namanje 2.000 m² površine.

Parcela na kojoj se izgrađuje farma mora imati osiguran pristup s javne prometne površine.

Članak 65.

Zgrade koje se mogu graditi u sklopu farme su:

- stambene građevine za potrebe stanovanja vlasnika i uposlenih djelatnika
- gospodarske građevine za potrebe biljne i stočarske proizvodnje
- poslovno turističke građevine za potrebe

seoskog turizma

- industrijske građevine za potrebe prerade i pakiranja poljoprivrednih proizvoda koji su u cijelosti ili pretežno proizvedeni na farmi.

Površina i raspored građevina iz stavka 1. ovog članka utvrđuju se lokacijskom dozvolom u skladu sa potrebama tehnologije pojedine vrste poljoprivredne djelatnosti.

Za izgradnju pojedinih vrsta građevina iz stavke 1. ovog članka primjenjuju se odredbe za visinu izgradnje, najveću bruto izgrađenost parcele, minimalne udaljenosti od javne prometne površine, susjedne parcele i drugih građevina kao i za izgradnju u sklopu građevinskih područja.

Članak 66.

Lokacijske dozvole za izgradnju farmi utvrdit će se na temelju idejno urbanističko arhitektonskog rješenja za izdavanje lokacijske dozvole kojom će biti naročito određeno:

- veličina parcele i površina poljoprivrednog zemljišta predviđena za korištenje,
- vrste poljoprivredne proizvodnje koje će se na njemu organizirati,
- tehnološko rješenje i kapaciteti, broj i veličina potrebnih gospodarskih i industrijskih građevina ovisno o vrsti namjeravane poljoprivredne proizvodnje,
- područje namjeravane izgradnje građevina na farmi s predviđenim razmještajem građevina i ostalih sadržaja,
- pristup na javnu prometnu površinu,
- mogućnost opremanja parcele komunalnom infrastrukturom (naročito: opskrba vodom, sabiranje, odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda, odlaganje i likvidacija otpada i sl.),
- ozelenjavanje parcele i sadnja zaštitnog drveća,
- potencijalni utjecaj na okoliš i mjere za zaštitu okoliša.

Lokacijska dozvola za izgradnju farme izvan građevinskog područja utvrdit će se na temelju elaborata iz stavke 1. ovog članka, te uz dobivene suglasnosti i pozitivna mišljenja nadležnih javnih poduzeća i službi (vodoprivreda, sanitarna, promet i sl.).

Poljoprivredno zemljište koje je služilo kao osnova za izdavanje lokacijske dozvole za izgradnju farme ne može se parcelirati na manje dijelove.

3.3.2. GOSPODARSKE GRAĐEVINE ZA UZGOJ ŽIVOTINJA (TOVILIŠTA):

Članak 67.

Izvan građevinskog područja može se dozvoliti gradnja gospodarskih građevina za uzgoj životinja (stoke i peradi).

Površina građevinske parcele za građevine iz stavka 1. ovog članka ne može biti manja od 2.000m², s najvećom izgrađenošću do 40%.

Gospodarske građevine za uzgoj životinja mogu se graditi na slijedećim udaljenostima:

kapacitet tovilišta			udaljenost (u metrima)		
goveda komada	svinje komada	perad komada	od građ. područja	od državne i žup. ceste	od lokalne ceste
do 350	do 750	do 50.000	150	50	25
350-1.000	750-2.000	50.000-150.000	200	75	50
preko 1.000	preko 2.000	preko 150.000	300	100	50

Izuzetno, udaljenost tovilišta od stambene građevine na usamljenoj izgrađenoj građevinskoj parceli može biti i manja ukoliko je o tome suglasan vlasnik građevine na navedenom građevinskom području, pod uvjetom da je tovilište propisno udaljeno od drugih građevinskih područja.

Za gospodarske građevine za uzgoj životinja, što će se graditi na parceli zatečenog gospodarstva, udaljenost od stambene zgrade tog gospodarstva, odnosno od zdenca ne smije biti manja od 30 m, uz uvjet da su propisno udaljene od ostalih lokaliteta utvrđenih u tablici iz stavka 3. ovoga članka.

Kod gradnji gospodarskih građevina za uzgoj životinja, što nisu navedene u tablici iz stavka 3. ovoga članka, udaljenost će se odrediti ovisno o posebnostima tih životinja (tzv. "uvjetno grlo"), s time da te udaljenosti ne mogu biti manje od najmanjih navedenih u tablici.

Poljoprivredno zemljište koje je služilo kao osnova za izdavanje lokacijske dozvole za izgradnju gospodarske građevine za uzgoj životinja ne može se parcelirati na manje dijelove.

Članak 68.

Lokacijske dozvole za izgradnju gospodarskih građevina za uzgoj životinja utvrdit će se na temelju idejno urbanističko arhitektonskog rješenja za izdavanje lokacijske dozvole kojom će naročito biti određeno:

- veličina parcele,
- položaj parcele u odnosu na naselje,
- položaj parcele u odnosu na dominantne smjerove vjetra,
- položaj parcele u odnosu na vodotoke i kanale,
- tehnološko rješenje i kapaciteti,
- način smještavanja pojedinih sadržaja na parcelu (naročito: prostorije za boravak ljudi),
- rješenje i lokacija pojedinih sadržaja s potencijalnim utjecajem na okoliš (krmna centrala, silosi, gnojnica i sl.),
- prometno rješenje,
- mogućnosti opremanja parcele komunalnom infrastrukturuom (naročito opskrba vodom, sabiranje, odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda, odlaganje i likvidacija otpada i sl.),
- način ograđivanja parcele,
- ozelenjavanje parcele i sadnja zaštitnog drveća,
- potencijalni utjecaj na okoliš,
- mjere za zaštitu okoliša.

Lokacijska dozvola za izgradnju gospodarske građevine za uzgoj životinja izvan građevinskog područja utvrdit će se na temelju elaborata iz

stavka 1. ovog članka, te uz dobivene suglasnosti i pozitivna mišljenja nadležnih javnih poduzeća i službi (vodoprivreda, sanitarci, promet i sl.).

Za gospodarske građevine za uzgoj životinja (tovilišta) kapaciteta preko 500 uvjetnih grla obvezna je izrada Studije o utjecaju na okolinu.

3.3.3. OSTALE POLJOPRIVREDNE GOSPODARSKE GRAĐEVINE

Članak 69.

Poljoprivredne gospodarske građevine mogu se graditi samo na poljoprivrednim parcelama čija površina nije manja od 2.000 m².

Poljoprivredno zemljište koje je služilo kao osnova za izdavanje lokacijske dozvole za izgradnju poljoprivredne gospodarske građevine ne može se parcelirati na manje dijelove.

Poljoprivredno zemljište na kojem postoji pojedinačna gospodarska građevina, čija je veličina i vrsta takva da to zemljište u smislu odredaba ove odluke ne bi bilo dovoljno veliko za izgradnju dvaju gospodarskih objekata, ne može se parcelirati na manje dijelove, bez obzira u koje je vrijeme i po kojoj osnovi je ta građevina podignuta.

Članak 70.

Etažna visina pojedinačnih gospodarskih građevina je prizemnica s mogućnošću izvedbe podruma.

Oblikovanje pojedinačnih gospodarskih građevina mora biti u skladu s lokalnom graditeljskom tradicijom.

Pojedinačne gospodarske građevine moraju se locirati niže od sljemena bražuljaka najmanje toliko da se ne ocrtavaju na njihovoj silueti.

Članak 71.

Za klijeti u vinogradima razvijena netto površina podruma i prizemlja ne može biti veća od 40 m² kada se gradi u vinogradu minimalne površine od 2.000 m².

Razvijena površina iz stava 1. ovog članka može se uvećati za 20 m² za svakih daljih 400 m² vinograda.

Ako se podiže novi vinograd izgradnja klijeti se može odobriti najranije 5 godina po podizanju novih nasada.

Klijeti se ne mogu izgrađivati u vinogradima koji su PPUG ili dokumentima prostornog uređenja određeni za posebni režim korištenja koji ne dozvoljava izgradnju klijeti.

Članak 72.

Spremište voća može se graditi samo u voćnjacima starim najmanje 2 godine čija površina nije manja od 2.000 m². Uvjeti za klijeti odnose se i na spremište voća.

Članak 73.

Kada se klijet, odnosno spremište voća lociraju u blizini sjeverne međe do susjednog vinograda, udaljenost građevine od te međe ne može biti manja od srednje visine vijenca u odnosu na završnu kotu uređenog terena, a nikako manja od 3,0 m.

Udaljenost klijeti, odnosno spremišta voća, od ostalih međa ne može biti manja od 1,0 m.

Međusobna udaljenost klijeti, odnosno spremišta voća, koje su izgrađene na susjednim parcelama ne može biti manja od 6,0 m.

Izuzetno kad susjedi sporazumno zatraže izdavanje lokacijske dozvole za gradnju klijeti ili spremišta voća na poluotvoren način, građevina se može graditi na susjednoj međi.

Članak 74.

Na poljoprivrednim površinama mogu se graditi staklenici za uzgoj povrća, voća i cvijeća, te platenici.

Platenicima se smatraju montažne građevine od plastične folije na drvenom ili metalnom roštilju.

Platenici do 100 m² tlocrtne površine mogu se postavljati na građevinskom i poljoprivrednom zemljištu bez izdavanja lokacijske dozvole.

Platenici iznad 100 m² tlocrtne površine mogu se postavljati samo na poljoprivrednom zemljištu uz obavezno izdavanje lokacijske dozvole.

Članak 75.

Na potocima i stajacim vodama mogu se graditi ribnjaci.

Na potocima se mogu graditi i male hidroelektrane, te mlinovi.

3.4. POSTOJEĆA IZGRADNJA IZVAN

GRAĐEVINSKOG PODRUČJA

Članak 76.

Pojedinačne stambene i gospodarske građevine, što se nalaze izvan građevinskog područja, a izgrađene se na temelju građevinske dozvole, posebnog rješenja ili prije 15. 02. 1968. tretiraju se kao postojeća izgradnja izvan građevinskog područja i mogu se izuzetno adaptirati, sanirati i rekonstruirati u opsegu neophodnom za poboljšanje uvjeta života i rada.

Članak 77.

Neophodnim obimom rekonstrukcije za poboljšanje uvjeta života i rada smatra se za:

I. stambene, odnosno stambeno poslovne građevine:

1. obnova, sanacija i zamjena oštećenih i dotrajalih konstruktivnih i drugih dijelova građevine i krovništva u postojećim gabaritima;

2. priključak na građevine i uređaje komunalne infrastrukture, te rekonstrukcija svih vrsta instalacija;

3. dogradnja sanitarnih prostorija (WC, kupaonica) uz postojeće stambene građevine koje nemaju iste izgrađene u svom sastavu ili na postojećoj građevinskoj parceli, i to u najvećoj površini od 12 m²;

4. dogradnja, odnosno nadogradnja stambenih ili pomoćnih prostora, tako da sa postojećim ne prelazi ukupno 75 m² brutto građevinske površine svih etaža, s time da se ne poveća broj stanova;

5. adaptacija tavanskog ili drugog prostora unutar postojećeg gabarita u stambeni prostor;

6. postava novog krovništva, bez nadozida kod objekata s dotrajalim ravnim krovom ili s nadozidom ako se radi o povećanju stambenog prostora iz točke I. broj 4. ovoga stavka;

7. sanacija postojećih ograda i potpornih zidova radi sanacije terena (klizišta).

II. građevine druge namjene (građevine za rad, javne, komunalne, prometne građevine):

1. obnova i sanacija oštećenih i dotrajalih konstruktivnih dijelova građevina i krovništva;

2. dogradnja sanitarija, garderoba, manjih spremišta i sl. do najviše 16 m² izgrađenosti za građevine do 100m² brutto izgrađene površine,

odnosno do 5 % ukupne brutto izgrađene površine za veće građevine;

3. prenamjena i funkcionalna preinaka građevine vezano uz prenamjenu prostora, ali pod uvjetom da novoplanirana namjena ne pogoršava stanje čovjekove okoline i svojim korištenjem ne utječe na zdravlje ljudi u okolnim stambenim prostorima;

4. dogradnja i zamjena dotrajalih instalacija, te izmjena uređaja i instalacija vezanih za promjenu tehničkih rješenja za normalno obavljanje proizvodne djelatnosti;

5. priključak na građevine i uređaje komunalne infrastrukture;

6. dogradnja i zamjena građevina i uređaja komunalne infrastrukture i rekonstrukcija javno prometnih površina;

7. sanacija postojećih ograda i potpornih zidova radi sanacije terena (klizišta).

4. UVJETI ZA UTVRĐIVANJE KORIDORA I POVRŠINA ZA KOMUNALNU INFRASTRUKTURU

Članak 78.

PPUG Drniš je predviđeno opremanje područja Grada slijedećom prometnom i komunalnom infrastrukturom:

- prometne površine (ceste, željeznička pruga, biciklističke staze, pješački trgovi i putevi),
- mreža telekomunikacija;
- elektroenergetska mreža;
- vodoopskrba;
- odvodnja.

Detaljno određivanje trasa prometnica, komunalne i energetske infrastrukture koji su određeni PPUG, utvrđuje se idejnim rješenjima, odnosno projektima za izdavanje lokacijske dozvole, vodeći računa o konfiguraciji tla, posebnim uvjetima i drugim okolnostima.

Pri projektiranju i izvođenju pojedinih građevina i uređaja komunalne infrastrukture potrebno se pridržavati važećih propisa, kao i propisanih udaljenosti od ostalih infrastrukturnih objekata i uređaja, te pribaviti suglasnost ostalih korisnika infrastrukturnih koridora.

Članak 79.

Područjem Grad prolazi mreža magistralnih

(državnih) prometnica odnosno željezničkih pruga čiji su koridori definirani na karti Plan prometa. Kako do trenutka donošenja ovog plana ta mreža nije definirana do kraja, odnosno nisu utvrđeni i istraženi detaljni položaji, te su planirane prometnice ne točnim položajem, već trasama i pravcima koji povezuju pojedina područja.

Članak 80.

Sve javne prometne površine unutar građevinskog područja na koje postoji neposredan pristup s građevinskih parcela, ili su uvjet za formiranje građevinske parcele, moraju se projektirati, graditi i uređivati na način da se omogućuje vođenje komunalne infrastrukture, te moraju biti vezane na sistem javnih prometnica.

Prilaz s građevinske parcele na javnu prometnu površinu treba odrediti tako da se ne ugrožava javni promet.

Članak 81.

Ulicom se smatra svaka cesta ili javni put unutar građevinskog područja uz kojega se izgrađuju ili postoje stambene ili druge građevine, te na koji te građevine imaju izravan pristup.

Ulice u naselju s funkcijom državne, županijske ili lokalne ceste smatraju se tom vrstom ceste.

Ulica iz stavka 1. ovog članka mora imati najmanju širinu 5,5 m (za dvije vozne trake), odnosno 3,5 m (za jednu voznu traku).

Samo jedna vozna traka može se izgrađivati samo iznimno na preglednom dijelu ulice, pod uvjetom da se na svakih 100 m uredi ugibalište, odnosno u slijepim ulicama čija dužina ne prelazi 100 m na preglednom dijelu ili 50 m na nepreglednom.

Za potrebe nove izgradnje na neizgrađenom dijelu građevinskog područja koje se širi uz državnu ili županijsku cestu treba osnivati zajedničku sabirnu ulicu preko koje će se ostvariti direktan pristup na javnu prometnu površinu, a sve u skladu s posebnim uvjetima organizacije nadležne za upravljanje prometnicom na koju se priključuje.

Članak 82.

Minimalna udaljenost regulacijske linije od

rubu kolnika treba osigurati mogućnost izgradnje odvodnog jarka, usjeka nasipa, bankine i nogostupa, a ne može biti manja od one određene zakonskim propisima.

Izuzetno uz kolnik slijepe ulice može se osigurati izgradnja nogostupa samo uz jednu njenu stranu.

Ne dozvoljava se izgradnja građevina, zidova i ograda, te podizanje nasada koji spriječavaju proširivanje previše uskih ulica, uklanjanje oštih zavoja, te zatvaraju vidno polje vozača i time ometaju promet.

Članak 83.

Sve prometne površine trebaju biti izvedene bez arhitektonskih barijera tako da na njima nema zapreka za kretanje niti jedne kategorije stanovništva.

Članak 84.

Elaboratom za izdavanje lokacijske dozvole, odnosno programskom skicom za izgradnju građevina javne, proizvodno-servisne ili športsko-rekreacijske namjene potrebno je utvrditi potrebu osiguranja parkirališnih mjesta za osobna ili teretna vozila.

Dimenzioniranje broja parkirališno-garažnih mjesta za građevine iz prethodnog članka odredit će se na temelju slijedeće tablice:

namjena građevine	broj mjesta na:	potreba broj mjesta
1. INDUSTRIJA I SKLADIŠTA	1 zaposleni	0,45 PGM
2. UREDSKI PROSTORI	1000 m2 korisnog prostora	20 PGM
3. TRGOVINA	1000 m2 korisnog prostora	40 PGM
4. BANKA, POŠTA, USLUGE	1000 m2 korisnog prostora	40 PGM
5. UGOSTITELJSTVO	1000 m2 korisnog prostora	10 PGM
6. VIŠENAMJENSKE DVORANE	1 gledatelj	0,15 PGM
7. ŠPORTSKE DVORANE	1 gledatelj	0,20 PGM

Smještaj potrebnog broja parkirališnih mjesta je potrebno predvidjeti na parceli ili u sklopu zelenog pojasa ispred parcele.

Članak 85.

PPUG Drniš se predviđa korištenje mjesnih i međumjesnih ulica za javni gradski prijevoz. Na odgovarajućim mjestima potrebno je predvidjeti proširenja za stajališta s nadstrešnicama za putnike.

Članak 86.

PPUG Drniš se uz mjesne ulice predviđa uređenje pločnika za kretanje pješaka u širini koja ovisi o pretpostavljenom broju korisnika, ali ne manjoj od 0,75 m.

Članak 87.

Mreža telekomunikacija na području Grada planirana je tako da sadašnju substandardnu razinu podigne do stupnja koji će omogućiti dovoljan broj telefonskih priključaka. U tom smislu planira se povećanje kapaciteta (4000 priključaka) tako da se osigura dovoljan broj telefonskih priključaka svim kategorijama korisnika kao i maksimalan broj spojnih veza.

Sve mjesne i međumjesne telekomunikacijske veze (mrežni kabeli, svjetlovodni i koaksijalni kabeli) u pravilu se trebaju polagati u koridorima postojećih, odnosno planiranih prometnica.

Članak 88.

Za planiranu mrežu elektroopskrbe na temelju analize dosadašnjeg razvoja može se pretpostaviti rast vršnog opterećenja od oko 4 % godišnje.

Zona Područja	2000. godine				2015. godine			
	Broj stanovnika	Vršno opterećenje (MW)	Potrebna snaga (MVA)	Broj TS 10 (20)/0.4 kV (kom)	Broj stanovnika	Vršno opterećenje (MW)	Potrebna snaga (MVA)	Broj TS 10 (20)/0.4 kV (kom)
DRNIŠ	12.000	9.50	14.2	87	14.400	17.0	28.4	105

Članak 89.

Predviđena je izgradnja 2 dalekovoda (ili jednog dvosustavnog) naponskog nivoa 220 kV od postojećeg DV 220 kV Konjsko - Brinje, sustav ulaz - izlaz, sa spojem na transformatorsku stanicu TS Bilice. Trasa za izgradnju navedenog DV 220 kV još je neistražena, ali kao jedno od mogućih rješenja predviđena je trasa južno od grada Drniša.

Radi kvalitetne opskrbe električnom energijom cijelog područja bivše općine Drniš, planirana je izgradnja transformatorske stanice omjera transformacije 110/35/20 kV s instaliranim transformatorima nazivne snage 2 x 40 MVA. Ta transformatorska stanica gradila bi se sjeverozapadno od grada Drniša. Spoj ove transformatorske stanice na prijenosnu mrežu 110 kV predviđen je izgradnjom dvostrukog DV 2 x 110 kV sa spojem na postojeći DV 110 kV Knin - Bilice.

U okviru plana elektrifikacije željezničke pruge Zagreb - Split, planirana je izgradnja građevine elektrozvučne podstanice (transformatorske stanice) omjera transformacije 110/25 kV Žitnić, instalirane snage 2 x 7.5 MVA. Za osiguranje opskrbe električnom energijom TS 110/35/20 kV Drniš i EVP 110/25 kV Žitnić predviđena je izgradnja dalekovoda 110 kV TS Knin - TS Drniš - EVP Žitnić - TS Konjsko.

U tijeku je izgradnja dalekovoda 110 kV TS Knin - HE Miljacka I. Ukoliko dođe do izgradnje HE Miljacka II, planira se spoj dalekovoda 110 kV TS Knin - HE Miljacka I, na novu HE Miljacka II principom ulaz - izlaz.

Članak 90.

Napajanje potrošača električne energije planirano je sustavom transformacije 110/35/20 (10) kV. Nakon izgradnje transformatorske stanice Ts 110/35/20 kV Drniš, planira se

postupno uvođenje napona 20 kV uz korištenje postojećih kapaciteta građevine 35 kV i 10 kV do isteka njihovog vijeka amortizacije. Širenje, odnosno izgradnja mreže 35 kV planira se samo u onoj mjeri koliko je to neophodno zbog opskrbe električnom energijom do izgradnje TS 110/35/20 kV.

U konačnom rješenju, tj. oko 2015. godine očekuje se potpuno ukidanje napona 35 kV i 10 kV, te korištenje samo jednog srednjeg napona 20 kV. Obadva sustava transformacije zahtijevaju izgradnju i zaokruženje prstena (dvostrano napajanje) DV 35 (20) kV TS Drniš - TS Ružić - TS Unešić - TS Drniš. U tu svrhu planira se i izgradnja transformatorske stanice TS 35/10 kV Ružić, koja će nakon ukidanja 35 kV napona postati 20 kV rasklopište Ružić. U prvoj fazi planira se uz izgradnju transformatorske stanice TS 35/10 kV Ružić i izgradnja 35 kV dalekovoda TS 35/10 kV Ružić - TS 35/10 kV Unešić. Također će se sve transformatorske stanice omjera transformacije 35/10 kV, nakon ukidanja 35 kV napona koristiti kao 20 kV rasklopišta. Dalekovodi 35 kV koristit će se kao magistralni vodovi 20 kV.

Postojeći dalekovod 30 kV TS Lozovac - TS Kalun demontirat će se zbog dotrajalosti, a u istom koridoru planira se izgradnja novog dalekovoda 35 kV, čija ukupna dužina trase kroz predmetno područje iznosi oko 10 km. Također je demontiran postojeći dvostruki dalekovod 30 kV HE Miljacka - TS Lozovac zbog dotrajalosti, ali se ne planira izgradnja novoga, te se trasa može koristiti u druge svrhe.

Sva 10 kV mreža priprema se na postupni prijelaz na 20 kV naponski nivo, na način da se sve nove građevine opremaju opremom za 20 kV, a u transformatorske stanice ugrađivat će se prespojivi transformatori 10(20)/0.4 kV. Postojeća 10 kV mreža postupno će se opremiti

20 kV opremom. Daljnje širenje 10(20) kV mreže odvijat će se sukladno potrebama konzuma i mogućnostima HEP-a da osigura potrebna sredstva za poboljšanje kvalitetne mreže. Nova 10(20) kV mreža gradit će se u principu zračno AI/Če vodičima, osim u naseljenim mjestima gdje će se izvoditi kabelski na dijelu gdje bi uzrokovala smetnju širenju naselja.

Uz širenje mreže zbog izgradnje novih potrošača i povećanja opterećenja postojećih, u daljnjem razvoju mreže treba težiti popravljaju naponskih prilika u mreži, smanjenju gubitaka i povećanju kvalitete zaštite.

Članak 91.

Na području bivše općine Drniš, postoji značajan hidroenergetski potencijal koji još nije iskorišten. Istraživanjem iskorištavanja hidroenergetskog potencijala rijeka Krke i Čikole, planirana je izgradnja hidroelektrane Miljacka II (PERIČIN BUK) te mogućnost izgradnje dviju manjih hidroelektrana na rijeci Čikoli. U ovoj fazi hidroelektrane smatraju se samo potencijalnim lokacijama, te će se kroz daljnje istražne radove i studije utjecaja na okoliš utvrditi mogućnost njihove realizacije.

Članak 92.

Za potrebe opskrbe stanovnika vodom za

naselje Drniš 4.653 stanovnika uvažavajući potrebe za vodom za domaćinstvo s okućnicama, krupnu i sitnu stoku predviđa se slijedeća norma potrošnje:

$q = 150$ l/stan/ dan za početno razdoblje

$q = 250$ l/stan/ dan za konačno razdoblje

odnosno ukupna dnevna količina vode za potrebe stanovnika iznosi:

$Q_p = 450$ m³/dan

$Q_k = 1.250$ m³/dan

max. dnevna količina

$Q_{p \max} = 675$ m³/dan

$Q_{k \max} = 1.875$ m³/dan

odnosno u max. satu:

$q_{\max \text{ sat}} = 52$ l/s

Za potrebe opskrbe stanovnika vodom za naselja do 1.000 stanovnika uvažavajući potrebe za vodom za domaćinstva s okućnicama, krupnu i sitnu stoku predviđa se slijedeća norma potrošnje:

• stanovništvo: $Q_{sr \text{ dn}} = 80$ l/st/dan

$Q_{\max \text{ dn}} = 160$ l/st/dan

• okućnice: $q = 2,0$ l/m²/dan

• stoka: -krupna stoka: $q = 50$ l/dan/komad

-sitna stoka: $q = 15$ l/dan/komad

-perad: $q = 5$ l/dan/komad

Koeficijenti nejednolikosti raspodjele tijekom dana prikazani su nastavno:

koeficijent nejednolikosti				norma potrošnje (2015.)		
K _{max dn}	K _{min dn}	K _{max sat} % max dn	K _{max sat} % max dn	Q _{sr dn} l/st/dan	Q _{max dn} l/st/dan	Q _{min dn} l/st/dan
2	0.5	12 %	0 %	80	160	40

U planskom periodu predviđena je ukupna maksimalna dnevna količina vode za 26 naselja od $Q = 4.800$ m³/dan. Potrošnja u maksimalnom satu iznosi $q = 160$ l/s.

Sveukupna srednja dnevna potrebna količina vode za područje Drniša za promatrano razdoblje iznosi $Q = 3.650$ m³/dan, a s gospodarskom zonom $Q = 4.144$ m³/dan

Za dimenzioniranje cjevovoda potrebno je dodati i količinu vode potrebnu za zaštitu od požara koja prema važećim propisima za ovaj tip

naselja iznosi: $q_p = 10$ l/s uz mogućnost pojave 1 požara.

Članak 93.

Predviđeno proširenje vodovodne mreže u cilju jednoličnije opskrbe cijelog područja bazirano je na dosadašnjoj koncepciji vodoopskrbe i to u svim područjima i za naselja koja do sada nisu obuhvaćena vodoopskebo.

Za poboljšanje vodoopskrbe na području Grada planirana je izgradnja cjevovoda VS

Čikola-Gradac na području općine Ružić, povezivanje sa vodoopskrbnim sustavom "Miljacka" izgradnjom magistralnog cjevovoda od vodospreme Kalun II do vodospreme Runješa profila Ø 400 mm u dužini 9.500 m, te u južnom dijelu grada za naselje Sedramić preko vodospreme Sedramić ($V = 200 \text{ m}^3$). Ova veza se ostvaruje povezivanjem na buduću vezu sustava Čikole i sustava Dalmatinske zagore u susjednoj općini Unešić.

Dimenzioniranje vodovodne mreže je izvršeno prema količinama potrebnim za vodoopskrbu stanovnika, stoke i potrebne količine za gašenje požara. Treba težiti obliku vodovodne mreže koji je prstenatso zatvoren gdje je to moguće, jer to omogućuje opskrbu vodom s više strana.

Minimalni profili cjevovoda na koji se priključuje hidrant treba iznositi Ø 100 mm, a sekundarna mreža može biti do Ø 50 mm. Na svim čvorovima vodovodne mreže predviđeni su zaporni organi smješteni u betonska zasunska okna.

Vrsta materijala za izvedbu magistralne vodovodne mreže i naselja je predviđena cijevima od nodularnog ljeva, a konačnu odluku o izboru vrste cijevi donijeti zavisno o stanju tržišta. Cijevi trebaju biti za radni tlak NP 10 bara.

Cjevovodi planirani dosadašnjim rješenjem prikazani su u grafičkom prikazu.

Članak 94.

Za područje nove gospodarske zone mješovite namjene pretpostavljeni su parametri za određivanje potrebnih količina vode za slijedeće namjene:

- voda za piće i sanitarne namjene,
- voda za potrebe tehnologije,
- voda za protupožarnu zaštitu i održavanje čistoće.

Voda za piće i sanitarne potrebe, te voda za upotrebu u prehrambenoj industriji treba biti na razini zahtjevanoj "Pravilnikom o zdravstvenoj ispravnosti vode za piće" (N.N. 46/94) i treba je koristiti iz kontroliranih vodoopskrbnih sustava.

Voda za ostale tehnološke svrhe i voda za protupožarnu zaštitu, može biti iz posebnih lokalnih vodoopskrbnih sustava (lokalni zdenci - izvori i sl.) ukoliko postoje mogućnosti. Jednako tako se za sve pogone preporučuje maksimalno

korištenje sustava recirkulacije tehnološke vode i time uštedi na pitkoj vodi.

Ukupna potrebna količina pitke vode iznosi: 384 m³/dan

Predvidiva proračunska količina tehnološke vode iznosi ukupno 110 m³/dan.

Za područje zone potrebno je osigurati protupožarnu vodu za gašenje požara unutarnjim i vanjskim hidrantima. Instalacija vodovoda i hidrantne mreže je zajednička i cjevovodi trebaju zadovoljiti zajedničke potrebe. Unutar pogona je potrebno računati na to da se voda koja je u hidrantskoj mreži dugo stoji ne miješa s pitkom vodom.

Prema važećoj zakonskoj regulativi za zaštitu od požara na cjelokupnoj površini zone treba računati s 2 istovremena požara. Količina vode potrebna za gašenje požara predviđena je s 25 l/sek, ali se pri detaljnoj razradi mora voditi računa o požarnom opterećenju.

Članak 95.

Pravilno rješenje odvodnje oborinskih i otpadnih voda preduvjet je zdravog urbanog razvoja. Rješenje odvodnje u naselju je naglašen problem i treba biti sastavni dio rješavanja razvoja naselja. Stoga javni sustav odvodnje treba pri eksploataciji osigurati sve tehničke i pogonske uvjete, prema postojećoj vodoprivrednoj regulativi, te sve otpadne vode treba prije ispuštanja u recipijent tako tretirati kako bi se uklonile sve štetne posljedice za okolinu, prirodu i recipijent.

Pretežiti dio područja gravitira Čikoli kao recipijentu odvodnje, a veličina naselja i njihova međusobna udaljenost i konfiguracija terena ne omogućuju stvaranje grupnog optimalnog sustava odvodnje za područje Grada. Stoga se rješenja odvodnje manjih naselja vide u promatranom razdoblju na dobro izvedenim septičkim jamama i njihovom urednom održavanju. Oborinska odvodnja manjih naselja predviđa se otvorenim kanalima i cestovnim jarcima do recipijenta. Ukoliko se u okviru manjih naselja izgrade gospodarski pogoni ili mini farme nužno je otpadnu vodu tretirati do potrebne razine.

Slijedom uvodnih napomena sustav odvodnje treba predvidjeti takav kojim će se, prema kategorizaciji, vodotok rijeke Čikole zadržati na

razini I kategorije od izvora do ušća (trenutno na razini I - II kategorije od izvora do Drniša, a nizvodno III kategorije), a to se odnosi i na sve potoke koji se koriste za odvodnju.

Naselje urbanog tipa na području Grada je Drniš koji ima djelomično izgrađen sustav odvodnje bez uređaja za pročišćavanje otpadnih voda. Usvojeni sustav odvodnje je s potpunim odvajanjem fekalnih od oborinskih voda, dakle razdjelni sustav odvodnje. U prvim fazama izgradnje moguće je koristiti i kombinirani sustav odvodnje, tj. dok se ne izgradi cjelokupna mreža i preljevi moguće je koristiti paralelno razdjelni i mješoviti sustav. Uz planiranje odvodnje naselja treba planirati i uređaj za pročišćavanje otpadnih voda prije ispuštanja u recipijent.

Članak 96.

Oborinskom odvodnjom obuhvaćaju se slivne površine unutar građevinskog područja naselja. Slivne površine kolektora određene su za odvodnju prometnih površina i krovnih površina i obuhvaćaju kolektore do mjesta izljevanja u otvorene kanale. Prema položaju potoka koji se mogu koristiti za odvodnju, postoje mogućnosti rasterećenja oborinskih kolektora unutar granice naselja.

Postupak dimanzioniranja kolektora proveden je određivanjem količina oborinskih voda pripadajućim slivnim površinama uz mjerodavni kišni intezitet, mjerodavni koeficijent otjecanja, koeficijent odvodnje i procjenom dotoka strane vode.

Mjerodavni kišni intezitet na osnovu 2-godišnjeg povratnog perioda pojave za ovakvu vrstu naselja u trajanju oborine $t = 15$ min iznosi: $i = 190$ l/s/ha.

Koeficijent otjecanja je različit kod različitog udjela čvrstih površina u ukupnoj površini, a iznosi 0.15 - 0.25.

Koeficijent odvodnje diktiran je nagibom terena i trajanjem oborine. Procjena dotjecanja strane vode iznosi u za novoprojektiranu kanalizacijsku mrežu $q = 0.05$ l/s ha. Utjecaj strane vode je značajan za dimenzioniranje objekata, a nema značajan utjecaj na veličine cjevovoda.

Sustav odvojene oborinske kanalizacije naselja vodi se u konačnoj fazi uređenja naselja

grada zacjevljenim kolektorima do recipijenta, s time da se prilagođuju zahtjevanim padovima i padovima terena. U prijelaznom razdoblju do izrade oborinske kanalizacije treba očuvati postojeće cestovne jarke za efikasnu odvodnju.

Oborinski kolektori prihvaćaju oborinsku vodu s prometnih površina, parkirališta i krovova. Ušća oborinskih kolektora su postojeći vodotoci koje treba održavati u ispravnom stanju. U oborinskoj kanalizaciji zastupljeni su profili od min. $\varnothing 300$ mm do $\varnothing 1.000$ mm uz postojeće betonirane kanale pravokutnog oblika.

Članak 97.

Fekalna odvodnja u svakom naselju čini poseban sustav cjevovoda (kolektora) koji provode sanitarnu vodu iz javnih objekata, domaćinstava i ostalih korisnika do uređaja za pročišćavanje otpadnih voda po mogućnosti zajednički za skupinu naselja.

Dimenzioniranje kanalizacijskog sustava treba biti izvršeno uz uvjet da minimalni profil cijevi ne bude manji od $\varnothing 30$ cm u razdjelnom sustavu.

Položaj fekalne kanalizacije u dijelovima naselja je unutar kolnika prometnica, a određen tako da se za ulice širine do 20 m postavlja jedna instalacija fekalne kanalizacije u pravilu u zeleni pojas ili u jednu traku kolnika, a ako je ulica šira od 20 m onda se postavlja za svaku stranu ulice posebna instalacija fekalne kanalizacije.

Članak 98.

Odvodnja u gospodarskoj zoni mješovite namjene predviđena je odvojenim sustavom odvodnje zasebno za fekalnu i zasebno za oborinsku odvodnju. Fekalne vode se sustavom precrpljivanja i gravitacijskim cjevovodima odvodi u sustav odvodnje i uređaja za pročišćavanje otpadnih voda.

Oborinskom odvodnjom obuhvaćena je odvodnja krovnih površina, prometnih površina i zelenih površina. Oborinska odvodnja se odvodi u recipijente postojeće upojne škrape, kanale i buduće kanale uz planirane prometnice. Prije upuštanja oborinskih voda u sustav kanalizacije s prometnih površina kruga i parkirališta potrebno je odvojiti eventualna ulja i masti.

Uz svaku djelatnost vezana je odvodnja fekalnih i sanitarnih voda iz poslovnih prostora i

otpadnih voda iz pogona. Cjelokupna otpadna voda se odvodi zajedničkom instalacijom.

Članak 99.

Uređaj za pročišćavanje otpadnih voda ključna je građevina za zaštitu voda. Njegova efikasnost treba biti prilagođena kategorizaciji vodotoka, stupnju uređenosti vodotoka, te minimalno dozvoljenim protokama.

Lokaciju uređaja za pročišćavanje otpadnih voda treba predvidjeti je tako da ne smeta razvoju naselja, a pred uređaj postaviti zahtjev za zadovoljenje tehničkih, sanitarnih i estetskih uvjeta. Lokacija uređaja je predviđena na obali rijeke Čikole koji je kategoriziran kao vodotok I kategorije.

Na uređaj treba cijevnim sustavom i eventualno precrpnim stanicama doteći fekalna voda iz naselja i gospodarske zone. Uređaj za pročišćavanje treba tretirati otpadnu vodu stanovništva i "prvu" vodu oborinsku vodu pluska te otpadnu vodu industrije koja je prethodno tretirana.

Svi eventualni pogoni male privrede kao i farme trebaju imati svoje predtretmane otpadnih voda prije upuštanja u javnu kanalizaciju, što se odnosi i na separaciju ulja i masti.

Prije izrade tehničke dokumentacije za uređaj za pročišćavanje treba predvidjeti optimalno tehničko rješenje za konačan kapacitet, a izgradnju obavljati u etapama. Potrebno je utvrditi kvalitetu otpadne vode, potreban stupanj pročišćavanja, veličinu i tempo financijskih ulaganja.

Za konačnu fazu treba težiti povezivanju više skupina naselja na zajednički uređaj za pročišćavanje otpadnih voda.

Za grad Drniš proračun uređaja za pročišćavanje na ovoj razini plana možemo predvidjeti sa slijedećim količinama:

za stanovništvo:

- hidrauličko opterećenje:
max. hidrauličko opterećenje .. 1.600 m³/dan
- biokemijsko opterećenje:
5.000 x 0.06 = 300 kg BPK₅/dan
za industrijsku zonu:
- hidrauličko opterećenje:
max. hidrauličko opterećenje 436 m³/dan
- biokemijsko opterećenje: 1.700 kg BPK₅/dan

Ukupno:

- hidrauličko opterećenje: 2.036 m³/dan
 - biokemijsko opterećenje: 2.000 kg BPK₅/dan
- Za ostala naselja na promatranom području Grada predviđa se:
za stanovništvo:
- hidrauličko opterećenje:
max. hidrauličko opterećenje 940 m³/dan
 - biokemijsko opterećenje: 3.500 x 0.06 = ..
..... 210 kg BPK₅/dan

Uređaj za pročišćavanje otpadnih voda treba biti kompaktan mehaničko-biološki uređaj (za I, II i III stupanj). Veličina rezerviranog prostora potrebnog za izgradnju uređaja iznosi cca 6 ha.

Građevinu je potrebno priključiti na elektroenergetsku mrežu i eventualno osigurati agregatno napajanje električnom energijom.

Članak 100.

Zaštita površinskih voda sastoji se u provođenju raznih mjera kojima treba smanjiti pogoršanje kvalitete vode u vodotocima i planiranim akumulacijama.

Mjere za zaštitu voda od zagađivanja utvrđene su Zakonom o vodama, a sastoje se od:

- mjera za sprječavanje i ograničavanje unošenja vode opasnih i štetnih tvari,
- mjera za sprječavanje odlaganja otpadnih voda i drugih tvari na područjima na kojima to može utjecati na pogoršanje kvalitete voda.
- mjera za pročišćavanje zagađenih voda i mjera za provođenje interventnih mjera u izvanrednim slučajevima zagađenja.

S obzirom na ustanovljene hidrogeološke karakteristike tla i smjerova toka podzemnih voda izvršeno je osnovno zoniranje područja prema kategorijama opasnosti od zagađenja izvorišnih voda.

I. zona sanitarne zaštite - ograđeni prostor izvorišta i vodoopskrbnih objekata

II. zona sanitarne zaštite - zona stroge zaštite u neposrednom zaleđu izvorišta

III. zona sanitarne zaštite - zona ograničene zaštite na preostalom dijelu sliva s površinskim i podzemnim tečenjem.

Prva zona sanitarne zaštite obuhvaća

nalazište vode i objekta neophodno za pogon, održavanje i čuvanje vode, te ponore s direktinim utjecajem na izvorište. Ograđuje se ogradom, a pristup dozvoljava samo zaposlenom osoblju koje je pod redovnim zdravstvenim nadzorom. U ovoj zoni dozvoljena je izgradnja samo objekata vezanih uz pogon vodovoda. Moraju se poduzeti posebne mjere zaštite i preventive od zagađenja, odvojene sanitarne otpade sa zaštitnog područja nepropusnom kanalizacijom, nepropusna uljna jama trafostanica, površinske zasijane travom bez gnojenja i upotrebe pesticida ili otrova protiv nametnika.

Druga zona sanitarne zaštite obuhvaća neposredno zaleđe izvorišta (zahvata) pitke vode iz kojeg površinske i podzemne vode gravitiraju neposredno prema izvoru. Ovdje je dozvoljena izgradnja objekata koji ne koriste ili ne proizvode opasne tvari, stambeni i poslovni objekti, prometnice uz posebne mjere zaštite podzemnih voda. Oborinske i otpadne vode moraju se odvesti nepropusnom kanalizacijom izvan zone.

Treća zona sanitarne zaštite predstavlja zonu ograničenja, obuhvaća preostali dio sliva do podzemne vododjelnice, dakle zonu retencije i zonu prikupljanja. To je područje na kojem se sanitarno-potrošne i tehnološke vode trebaju odvesti nepropusnom kanalizacijom van ove zone ili se moraju tako pročititi da nakon ispuštanja u tlo ili vodotok ne ugroze izvorište. Tehnološke otpadne vode koje su zagađene naftnim derivatima i drugim opasnim tvarima, te vode s manipulativnih površina zagađene naftnim derivatima ne mogu se ni nakon pročišćavanja upuštati u podzemlje. Izuzetno za individualne stambene objekte u neurbaniziranim područjima dozvoljava se odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda pomoću kvalitetnih septičkih jama ili bolje bioloških jama. Nezagađene oborinske vode se mogu ispuštati bez pročišćavanja ali su poželjni retencioni bazeni za izdvajanje taloživih, plivajućih i krutih tvari. U trećoj zoni zabranjuje se izgradnja objekata bazne, kemijske, metalurške ili metaloprerađivačke industrije kao i industrije koja koristi ili ispušta radioaktivne tvari te druge štetne i opasne tvari, cisterna i deponija i transportnih cjevovoda za opasne tvari.

Iznimno se dopušta izgradnja benzinskih stanica i cisterni za tekuće gorivo uz specijalne

mjere zaštite, a isto vrijedi i za farme za uzgoj stoke i peradi.

Odlaganje krutog otpada (u ovoj zoni) može se dopustiti samo na posebno uređenim deponijama koje ne ugrožavaju podzemne vode.

U ovoj zoni treba ograničiti upotrebu kemijskih sredstava u poljoprivredi.

Članak 101.

Oblici i pojave štetnog djelovanja voda, s kojima se suočavamo na promatranom području, a koje razvojem postaju sve izraženije su poplave bujičnih vodotoka koji se slijevaju s brdskih dijelova i erozija zemljišta.

Borba protiv stihije mora biti sistematska i sveobuhvatna, nikako pomoću privremenih parcijalnih ili jednostranih rješenja. To znači da prvenstveno treba usmjeriti aktivnosti na sprječavanju uzroka pojava, a ne na liječenje posljedica djelovanja stihije.

Uređenjem slivova integralnim postupkom, primjenom kombiniranih bioloških i tehničkih mjera i radova na području gdje je to potrebno, mogu se trajno uspostaviti nužni uvjeti ravnoteže u složenom sistemu sila.

Članak 102.

Osnovna je svrha zaštitnih mjera da na poplavama ugroženom području osiguraju ljudske živote i materijalna dobra. Iako je riječ o pojedinačnim mjerama za zaštitu od poplava, uvijek treba imati u vidu povezivanje rješenja u cjelinu, u jedinstveni sustav s mogućnošću dobrog i ekonomičnog upravljanja. Provođenje mjera zaštite se sastoji u izradi građevina za zaštitu područja od poplave.

Akumulacije su objekti za prihvata voda poplavnog vala i one reguliraju otjecanje na nizvodnom dijelu vodotoka.

Retencije su objekti za smanjenje vršne protoke poplavnog vala. Retencije su vrlo jednostavni i djelotvorni objekti, a naročito su pogodni za male slivove.

Ekspanzione površine su niski dijelovi riječnih dolina koji obično služe za rasterećenje ekstremno visokih poplavnih voda.

Nasipi su najstariji i najčešće korišteni objekti zaštite od poplava. Razlog tome je što su nasipi

jednostavne građevine, mogu se graditi iz materijala s lica mjesta i uz relativno niske troškove, pogotovo ako se paralelno izvode s regulacijom vodotoka. U pravilu, nasipi se rade paralelno s tokom rijeke i njezinim pritokama, ograničuju širinu toka, te oblikuju branjeno zaobalno područje.

Na području Petrovog polja za konačnu zaštitu od poplava potrebna je izgradnja akumulacije-retencije "Čikola vrelo" zapremnine $9.00 \times 10^6 \text{ m}^3$ i manje retencije "Siverić" zapremnine $0.83 \times 10^6 \text{ m}^3$, detaljnije opisane u tekstu.

Članak 103.

Bujice nastaju na strmim terenima, koji su najčešće bez vegetacijskog pokrivača jer su šume uništene ili degradirane na razne načine, pa nema ozbiljne prepreke eroznim procesima.

Najjače eroziono područje sliva Čikole nalazi se na obroncima Promine kod Drniša. Čitavo bujično područje ima površinu od $32,0 \text{ km}^2$, a sačinjavaju ga 5 samostalnih bujica: bujica Drišković (dužina 4 km), bujica Trzibalić sa pritokom Lišnjak, (dužina 3.8 km), Dičakov potok, (dužina 3,5 km), Živkovića potok (dužina 1.5 km), i bujica Mahniša sa pritokom Ivića potok, (dužina 4.8 km). Relativna visinska razlika iznosi 878 m. Od ukupne slivne površine 21 % površine je pod III ktg., a 79% pod IV ktg. jačine erozionih procesa. Sliv je dosta ogoljen ali i mjestimično pošumljen. Godišnja produkcija nanosa je oko 10.000 m^3 .

Bujice kod kojih nisu izvršeni uređajni radovi čine velike štete poljoprivrednom zemljištu donošenjem nanosa u niže dijelove i ugrožavajući ceste i željezničku prugu.

Borba protiv erozije i bujica provodi tehničkim zahvatima i za zadržavanje bujičnih voda i nanosa na pravcima koncentracije površinskog otjecanja, te biološkim radovima na slivu radi smanjivanja inteziteta površinskog otjecanja i produkcije bujičnog nanosa. Na takvim područjima uglavnom se zabranjuju veći građevinski poduhvati, a ovisno o stupnju rizika od erozije propisuje se i način korištenja zemljišta. Ograničavaju se područja za uzgoj šuma te poljoprivredna i ratarska zemljišta, kao i područja livada i pašnjaka. Za poljoprivredna i ratarska zemljišta, kao i područja livada i pašnjaka. Za

poljoprivredna i ratarska zemljišta na brdskim pristrancima propisuje se način konturne obrade (oranje po izohipsama), a za livade i pašnjake propisuje se vrsta stoke i režim ispaše. Na naročito ugroženim područjima zabranjuje se uzgoj koza. Uz regulativne mjere, za uspješnu borbu protiv erozije i bujica od neobične je važnosti i edukacija stanovništva, koje treba biti upoznato sa svim štetnim posljedicama nepridržavanja propisanih mjera.

Biološko retencionim radovima pokreće se i intezivira razvoj biološkog pokrova na slivu. Vegetacija je najbitniji element prirodne zaštite tla od erozije. Svi ostali radovi i sredstva, koja se primjenjuju u postupcima zaštite imaju za cilj da omogućuju vraćanje i trajno održavanje biljnog pokrova koji štiti tlo.

Terasiranje zemljišta je najvažnija od tehničkih mjera borbe protiv erozije. Sastoji se u tom da se nagnuta površina neke padine zasjecanjem i izgradnjom nasipa razdjeli u niz gotovo horizonatlnih ili blago nagnutih pojaseva ili terasa. Njihov je zadatak da učvršćuju nagnuti teren i omogućuju provedbu bioloških radova te da retencionim i infiltracijskim djelovanjem sprječavaju naglo površinsko otjecanje vode, a time i razvoj erozije.

Tehnički radovi na uređenju bujica imaju za cilj spriječiti bujične poplave i razaranja korita vodotoka. U te radove spada izgradnja konsolidacionih i deponijskih pregrada, te regulacijskih uzdužnih i poprečnih gradnji u koritu bujice. Uz to, izgradnja brdskih retencija na bujičnim vodotocima također se primjenjuje kao oblik tehničkih zahvata za zaštitu od bujičnih poplava.

Konačna zaštita od poplava postići će se izgradnjom akumulacije-retencije "Čikola vrelo" zapremnine $9.00 \times 10^6 \text{ m}^3$ i manje retencije "Siverić" zapremnine $0.83 \times 10^6 \text{ m}^3$, u srednjem toku bujice Mahniša.

Akumulacija "Čikola vrelo" predviđena je za dvije osnovne namjene: za zaštitu od poplava i za poljoprivredu. Najviša moguća kota izgradnje određena je položajem vrela Čikole i iznosi 288,0 mm n.m. Ispod ove kote potrebno je osigurati retencioni prostor za prihvrat 25 godišnjeg vala velikih voda i maksimalno moguć volumen za potrebe poljoprivrede. Predviđiva površina

akumulacije je 190 ha.

Članak 104.

Poljoprivredne površine zahtijevaju primjenu agromelioracijskih mjera i to najčešće hidromelioracija, tj. zaštitu poljoprivrednih površina od vanjskih voda. One se sastoje od unutrašnje odvodnje i navodnjavanja poljoprivrednih površina, a nadovezuju se na regulacijske radove i zaštitu od poplava. Tako hidromelioracijski radovi predstavljaju nadgradnju na područjima koja su regulacijama vodotoka i obuhvatnim kanalima već zaštićena od vanjskih voda.

Iskorištavanje voda kao energetskeg potencijala, odnosno regulacije vodotoka radi zaštite maselja i poljoprivrednog zemljišta i melioracioni radovi koji se vrše na vodotocima direktno ili indirektno vezanim uz zaštićena područja prirode zahtijevaju, da se prije svakog planiranja izvrše detaljna izučavanja utjecaja takvih zahvata, kako na režim voda u širem i užem području oko zaštićenog područja, tako i na ekosisteme i režime u samom području zaštićene prirode.

Odvodnjavanje unutrašnjih voda je temeljni hidrotehnički zahvat koji kanalima, a po potrebi i cijevnim drenažama treba osigurati pravovremenu evakuaciju suvišnih voda.

Navodnjavanje je slijedeća hidrotehnička mjera kojom se nastoji osigurati optimalne hidrološke uvjete za rast usjeva. Analiziranjem klimatskih i pedoloških osobina te izborom poljoprivrednih kultura proračunava se ukupna potreba vode za čitavi vegetacioni period od IV do IX mjeseca, a koju treba osigurati iz akumulacije.

Melioraciono područje Petrovo polje ukupne je geografske površine 3490 ha, a nakon smanjenja za relativno male geografske odbitke od 170 ha preostaje 3320 ha brutto poljoprivrednih površina. Nadmorske visine polja su između 160 i 280 m n.m. Oko trećine područja je poplavno.

Izgradnjom predviđene akumulacije "Čikola vrelo" volumena 9.0×10^6 m³ zajedno s akumulacijom "Siverić" na bujici Mahnitaš, volumena 0.83×10^6 m³, omogućilo bi se navodnjavanje oko 2500 ha putem gravitacionih

kanala. Ove dvije akumulacije bile bi dostatne za osiguranje brutto norme navodnjavanja oko 3250 m³/ha u vegetacijskom periodu.

U području kraške visoravni na nadmorskim visinama 230 i 250 m n.m. zapadno od kanjona Čikole, prostire se područje Konjevratu na 1540 ha s oko 770 ha brutto poljoprivrednih površina. Na području nema izrađenih niti je predviđen nikakav irigacioni sistem zbog nedostatka vode u vegetacionom periodu.

5. MJERE ZAŠTITE PRIRODNIH, KULTURNO - POVIJESNIH KRAJOBRAZNIH VRIJEDNOSTI

Članak 105.

Odredbe za provođenje zaštite i obnove kulturne i prirodne baštine proizlaze poglavito iz slijedećih zakona: Zakona o zaštiti prirode, Zakona o zaštiti spomenika kultura, Zakona o prostornom uređenju, Zakona o građenju.

Članak 106.

Na području Grada prema Zakonu o zaštiti prirode, odnosno povijesnih cjelina Zakonu o zaštiti spomenika kulture nalaze se dijelom područje NP Krka, područje specijalnog rezervata Čikole, te spomenici graditeljstva prema popisu iz poglavlja 4. 1. ovog Plana.

5.1. ZAŠTITA PRIRODNE BAŠTINE

Članak 107.

Nacionalni park "Krka" proglašen je 1985. g., a nakon promjena granica 1997. g. obuhvaća ukupno 10.900 ha. Na prostoru Grada, nacionalni park zauzima površinu od 2562 ha, što je 17,54% ukupne površine Nacionalnog parka "Krka".

Način zaštite i korištenja područja nacionalnog parka "Krka" određen je Prostornim planom Nacionalnog parka. PPU Grada za dio svog područja koje je obuhvaćeno planom višeg reda, tj. Prostornim planom uređenja područja s posebnim obilježjima postupat će po Prostornom planu uređenja NP "Krka", čije je donošenje u tijeku (1998. g. izrađivač plana je Zavod za urbanizam Arhitektonskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu).

Članak 108.

Specijalni geomorfološki-hidrološki rezervat - kanjon Čikole, vodeni tok i kanjon rijeke Čikole do ruba, u dužini od mosta u Drnišu do granice Nacionalnog parka, koja ide od kote 223 mnm (Glavica) sjeverozapadno preko Čikole do kote 287 mnm. Za upravljanje rezervatom nadležna je Županija.

Način upravljanja i korištenja mora biti usmjeren očuvanju osnovnih karakteristika, autentičnosti flore i faune, te izvornosti krajolika. Šumarske aktivnosti potrebno je usmjeriti na obnovu autohtone vegetacije, a pošumljavanje isključivo u funkciji naseljavanja autohtonih vrsta.

Članak 109.

Uz navedene registrirane zaštićene objekte prirode, na području Grada u prijedlogu je lokalitet - značajni krajolik, planina Promina koja se uzdiže iz zaravni sjevernog dijela grada Drniša (1148 m).

Način upravljanja, korištenja, unapređenja i zaštite mora biti usmjerena očuvanju osnovnih karakteristika, autentičnosti flore i faune, te izvornosti krajolika.

Šumarske aktivnosti potrebno je usmjeriti na obnovu autohtone vegetacije, a pošumljavanje borovim kulturama tretirati kao pripremu tla za naseljavanja autohtonih vrsta.

5.2. ZAŠTITA KULTURNE BAŠTINE

Članak 110.

Spomenici kulture kao najvrijedniji dio kulturne baštine čovječanstva sa svojim naročitim kulturno-povijesnim značenjem sastavni su i nerazdvojivi dio čovjekova okoliša.

Kao dobra od općeg interesa uživaju posebnu zaštitu i koriste se pod uvjetima i na način propisan Ustavom Republike Hrvatske i zakonskim propisima temeljenim na Ustavu, a u skladu s međunarodnim konvencijama.

Članak 111.

Osim registriranog i evidentiranog inventara spomeničke baštine (upisane u Registar nepokretnih spomenika kulture) PPUG Drniš utvrdio je područja istraživanja odnosno područja za valorizaciju (revalorizaciju), a čiji je status

potrebno preispitati u sklopu buduće revizije Registra spomenika kulture.

Članak 112.

Svi lokaliteti u Prostornom planu (registrirani, evidentirani, pod preventivnom zaštitom, područja za istraživanje) predstavljaju područja posebnih uvjeta za korištenje prilikom svih aktivnosti u prostoru (tj. traže prethodna primjerena istraživanja zahvata u prostoru).

Članak 113.

Za sve zahvate u zonama i područjima lokaliteta opisanim u poglavlju 4.1 PPUG Drniš potrebno je od nadležnih državnih institucija ishoditi zakonom propisane suglasnosti: posebne uvjete uređenja za izdavanje lokacijske dozvole i prethodnu dozvolu za izdavanje građevne dozvole (Zakon o zaštiti spomenika kulture, Zakon o prostornom uređenju).

Članak 114.

Sve zahvate obnove, rekonstrukcije, dogradnje, sanacije, prenamjene i ostalo, na građevinama iz teksta poglavlja 4.1. PPUG Drniš, potrebno je provoditi uz suglasnost i konzervatorski nadzor nadležnih državnih službi i institucija, odnosno ishoditi posebne uvjete nadležne uprave za zaštitu kulturne baštine.

Članak 115.

Ukoliko se pri izvođenju graditeljskih zahvata nađe na predmete ili nalaze arheološkog i povijesnog značaja, potrebno je radove odmah obustaviti i obavijestiti o nalazima najbliži muzej (tj. Muzej drniške krajine, Drniš) ili najbližu upravu za zaštitu kulturne baštine (Šibenik).

6 MJERE ZAŠTITE I UNAPREĐENJA STANJA OKLIŠA

Članak 116.

Mjere sanacije, očuvanja i unapređenja okoliša i njegovih ugroženih dijelova provodit će se u skladu s važećim zakonima, odlukama i propisima koji su relevantni za ovu problematiku.

Članak 117.

Unutar građevinskog područja naselja,

odnosno u njegovoj neposrednoj blizini, ne mogu se graditi građevine koje bi svojim postojanjem ili upotrebom, neposredno ili potencijalno, ugrožavale život i rad ljudi, odnosno vrijednosti iznad dozvoljenih granica utvrđenih posebnim propisima zaštite čovjekova okoliša u naselju.

Unutar građevinskog područja naselja, odnosno u njegovoj neposrednoj blizini, ne može se uređivati ili koristiti zemljište na način koji bi mogao izazvati posljedice u smislu stava 1. ovoga članka.

Članak 118.

Potrebno je sustavno kontrolirati sve poslovne i gospodarske pogone kao i manje zanatske radionice (prvenstveno kemijske čistionice i dr.) u pogledu onečišćenja zraka, vode i produkcije otpada u skladu s minimalnim dozvoljenim standardima.

Proizvodni pogoni kao i vanjski prostori na kojima će se odvijati rad moraju biti udaljeni od stambenih zgrada najmanje za potrebnu udaljenost kako bi se povremeno opterećenje (bukom, vibracijama, dimom, čađi, prašinom, mirisima i sl.) svelo na dozvoljenu mjeru.

Članak 119.

U onečišćavanju okoliša ne treba zanemariti i razne deponije otpadaka iz domaćinstva i industrije, neuređena gnojista u seoskim gospodarstvima, groblja i sl.

Zaštite površinskih voda sastoji se u raznim mjerama kojima treba smanjiti pogoršanje kvalitete vode u vodotocima i planiranim akumulacijama. To znači da se u vodotoke ne smiju ispuštati nepročišćene otpadne vode iz domaćinstava, a pogotovo iz radionica i industrije.

Članak 120.

Otpadne vode iz domaćinstva moraju se deponirati u nepropusne septičke jame.

Podovi u stajama i svinjcima moraju biti nepropusni za tekućinu i imati rigole za odvodnju osoke u gnojišnu jamu. Dno i stijenke gnojišta do visine od 50 cm iznad terena moraju biti izvedeni od nepropusnog materijala.

Sva tekućina iz staja, svinjaca i gnojišta mora se odvesti u jame ili silose za osoku i ne smije se

razlijevati po okolnom terenu. Jame i silosi za osoku moraju imati siguran i nepropustan pokrov, te otvore za čišćenje i zračenje. U pogledu udaljenosti od ostalih objekata i naprava, za jame i silose za osoku vrijede jednaki propisi kao i za gnojišta.

Članak 121.

Izgradnja i uređivanje zemljišta za vodotoke treba izvoditi u skladu s posebnim vodoprivrednim uvjetima.

U vodotoke se ne smije ispuštati osoka, otopine umjetnih gnojiva, kao i druge štetne tvari, posebno iz gospodarskih i proizvodnih objekata.

Otpadne vode koje ne odgovaraju propisima o sastavu i kvaliteti voda, prije upuštanja u javni odvodni sustav moraju se pročititi predtretmanom do tog stupnja da ne budu štetne po odvodni sustav i recipijente u koje se upuštaju.

Članak 122.

Gospodarenje šumom i njena eksploatacija moraju biti takovi da se bujicama ili na drugi način ne ugroze ljudi, vrijednosti krajolika ili ekološka ravnoteža.

Šume i šumsko zemljište ne mogu mijenjati svoju namjenu u odnosu na stanje zatečeno stupanjem na snagu Izmjena i dopuna PPO.

Izuzetno od stava 2. ovog članka, šuma se može krčiti samo za potrebe infrastrukture predviđene ovim planom i planovima višeg reda.

Nekvalitetno poljoprivredno zemljište koje ekonomski nije opravdano koristiti u poljoprivredne svrhe može se pošumiti.

Članak 123.

Sve površine koje se koriste za poljoprivrednu proizvodnju spadaju u visoko kvalitetna tla, i treba ih trajno štititi od prenamjene.

Članak 124.

Osobito vrijedni površinski vodotoci na području Grada su Krka i Čikola. Kvaliteta povremenih bujičnih pritoka se ne ispituje redovno, ali oni i nisu jače onečišćeni.

Članak 125.

Režim uređenja i korištenja zemljišta u vodozaštitnom području izvorišta uključujući

zone sanitarne zaštite, način i uvjete korištenja zemljišta unutar svake od tri zone sanitarne zaštite, te zone sanitarne zaštite građevina i uređaja vodoopskrbnog sistema na području PPUG provodi se na temelju Odluke o zonama sanitarne zaštite.

7. MJERE POSTUPANJA S OTPADOM

Članak 126.

Na području Grada utvrđene su potencijalne lokacije sanitarne deponije. Za trajno rješenje deponiranja komunalnog otpada potrebno je izraditi Studiju za određivanje lokacije komunalnog otpada u suradnji s drugim susjednim jedinicama lokalne samouprave.

Članak 127.

Komunalni otpad u naselju potrebno je prikupljati u tipizirane posude za otpad ili veće metalne kontejnere s poklopcem. Korisni dio komunalnog otpada treba sakupljati u posebne kontejnere (stari papir, staklo, istrošene baterije i sl.). Kontejnere za papir i staklo potrebno je postaviti tako da se osigura nesmetani kolni i pješački promet.

Za postavljanje kontejnera iz stava 1, 2 i 3 ovog članka potrebno je osigurati odgovarajući prostor kojim se neće ometati kolni i pješački promet, te koji će biti ograđen tamponom zelenila, ogradom ili sl. Kruti otpad može se odlagati samo na za to određena mjesta.

Članak 128.

Na građevinskom području može se spaljivati samo drvo i lignocelulozni otpad.

Članak 129.

Za manja i srednja naselja ostvarit će se sistemi za kontrolirano ukapanje životinjskih konfiskata s cijelog područja koje treba locirati na mjestima gdje neće imati nepovoljan utjecaj na nadzemnu i podzemnu vodu i to nizvodno od postojećih i budućih crpilišta i izvan šire vodozaštitne zone.

8. PODRUČJA ZA KOJA JE OBVEZNA IZRADA DOKUMENATA PROSTORNOG UREĐENJA

Članak 130.

Za središnji dio gradskog središta za, te za gospodarske zone veće od 10 ha predviđena je izrada detaljnog plana uređenja na temelju kojeg će se izdavati lokacijske dozvole. Iznimno se za gradsko središte Drniš lokacijske dozvole do izrade detaljnog plana može se izdavati na temelju idejnog urbanističko arhitektonskog rješenje za izdavanje lokacijske dozvole.

Članak 131.

Lokacijska dozvola za izgradnju građevina na zaštićenom području ili građevina čija bi izgradnja bitno utjecala na oblikovne i prirodne vrijednosti, te svih značajnijih javnih, poslovnih, gospodarskih i športsko-rekreacijskih sadržaja utvrdit će se na temelju idejnog urbanističkog arhitektonskog rješenja.

Idejno urbanističko arhitektonsko rješenje za izdavanje lokacijske dozvole iz stavke 1. ovoga članka obavezno se izrađuje za:

- građevine koje se grade ili rekonstruiraju u zoni središta naselja Drniš;
- građevine za koje je obavezna izrada Studije o utjecaju na okolinu.

Idejnim urbanističko arhitektonskim rješenjem potrebno je naročito obraditi:

- veličinu i položaj parcele;
- uklapanje u širi prostor;
- tehnološko rješenje i kapaciteti;
- način smještanja pojedinih sadržaja na parcelu;
- prometno rješenje, uključivo promet u mirovanju;
- mogućnost komunalnog opremanja parcele;
- način pročišćavanja otpadnih voda;
- potencijalni utjecaj na okolinu;
- mjere predviđene za zaštitu i sanciju okoliša.

Lokacijska dozvola za izgradnju navedenih objekata utvrdit će se na temelju navedenog elaborata, te uz dobivene suglasnosti nadležnih službi (vodoprivredna, sanitarna, protupožarna, veterinarska i druge suglasnosti).

Članak 132.

Prioritet izrade dokumenata prostornog uređenja, te komunalnog opremanja i uređivanja prostora na području obuhvata PPUG određuje se "Programom mjera za unapređenje stanja u prostoru".

U cilju zaštite i racionalnog korištenja prostora obvezuju se jedinice lokalne samouprave da osiguraju sredstva za izradu dokumenata prostornog uređenja čiji će prioritet biti definiran "Programima mjera za unapređenje stanja u prostoru".

Članak 133.

Svi dokumenti prostornog uređenja: urbanistički planovi, detaljni planovi uređenja i lokacijske dozvole moraju biti izrađeni u skladu sa PPUG.

Dokumentima prostornog uređenja iz stavke 1. ovog članka mogu se propisati detaljniji uvjeti za izgradnju i uređenje prostora.

U slučaju da se donesu posebni propisi, stroži od normi iz ovih odredbi za provođenje, kod izdavanja lokacijskih dozvola primjenit će se strože norme.

9. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 134.

Na površinama što su PPUG Drniš predviđene za drugu namjenu, uz uvjet da "Programom mjera za unapređenje stanja u prostor" nisu predviđeni za rušenje, ili su po namjeni u skladu s njima, a nalaze se na području za koje je "Programom mjera za unapređenje stanja u prostoru" predviđena izrada detaljnog plana uređenja ili urbanističkog plana, može se, radi osiguravanja neophodnih uvjeta života i rada, odobriti rekonstrukcija postojećih objekata i to za:

I. stambene, odnosno stambeno poslovne građevine:

1. obnova, sanacija i zamjena oštećenih i dotrajalih konstruktivnih i drugih dijelova građevina i krovništa u postojećim gabaritima;

2. priključak na građevine i uređaje komunalne infrastrukture, te rekonstrukcija svih vrsta instalacija;

3. dogradnja sanitarnih prostorija (WC, kupaoonica) uz postojeće stambene građevine koje nemaju iste izgrađene u svom sastavu ili na postojećoj građevinskoj parceli, i to u najvećoj površini od 12 m²;

4. dogradnja, odnosno nadogradnja stambenih ili pomoćnih prostora, tako da sa postojećim ne prelazi ukupno 75 m² brutto građevinske

površine svih etaža, s time da se ne poveća broj stanova;

5. adaptacija tavanskog ili drugog prostora unutar postojećeg gabarita u stambeni prostor;

6. postava novog krovništa, bez nadozida kod objekata s dotrajalim ravnim krovom ili s nadozidom ako se radi o povećanju stambenog prostora iz točke I. broj 4. ovoga stavka;

7. sanacija postojećih ograda i potpornih zidova radi sanacije terena (klizišta).

II. građevine druge namjene (građevine za rad, javne, komunalne, prometne građevine):

1. obnova i sanacija oštećenih i dotrajalih konstruktivnih dijelova građevina i krovništa;

2. dogradnja sanitarija, garderoba, manjih spremišta i sl. do najviše 16 m² izgrađenosti za građevine do 100 m² brutto izgrađene površine, odnosno do 5% ukupne brutto izgrađene površine za veće građevine;

3. prenamjena i funkcionalna preinaka građevina vezano uz prenamjenu prostora, ali pod uvjetom da novoplanirana namjena ne pogoršava stanje čovjekove okoline i svojim korištenjem ne utječe na zdravlje ljudi u okolnim stambenim prostorima;

4. dogradnja i zamjena dotrajalih instalacija;

5. priključak na građevine i uređaje komunalne infrastrukture;

6. dogradnja i zamjena građevina i uređaja komunalne infrastrukture i rekonstrukcija prometnih površina;

7. sanacija postojećih i potpornih zidova radi sanacije terena (klizišta).

Članak 135.

Danom stupanja na snagu ove odluke na području Grada prestaju važiti:

* Grafički prikazi Prostornog plana bivše općine Drniš - "Granica građevinskog područja" (mj. 1 : 5000) za područje Grada;

* svi dijelovi Prostornog plana općine bivše općine Drniš koji su u suprotnosti sa PPUG Drniš.

Članak 136.

Odluka o korištenju PPUG Drniš stupa na snagu osam dana po objavi u "Službenom vjesniku Šibensko-kninske županije".